Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

4 октомври 2024 година*

Съдържание

I. Правна уредба 6

А. Директива 2014/59/ЕС 6

Б. Регламент за ЕМП 8

В. Проект за регулаторни технически стандарти 24

II. Обстоятелствата по спора 24

А. Финансовото състояние на Banco Popular през 2016 г. и 2017 г. 25

Б. Развитие на процедурата за преструктуриране 26

В. Спорната схема за преструктуриране 28

Г. Факти, настъпили след приемането на спорната схема за преструктуриране 31

III. Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение 31

А. Производството пред Общия съд 32

Б. Обжалваното съдебно решение 33

IV. Искания на страните в производството по обжалване пред Съда 33

V. По жалбата пред Съда 34

А. Предварителни съображения 34

Б. По петата част от второто основание, отнасяща се до нарушение на член 90 от Регламента за ЕМП, както и на членове 17, 41 и 52 от Хартата във връзка с член 1 от Първия допълнителен протокол към ЕКПЧ, и по шестата част от това основание, отнасяща се нарушение на задължението за мотивиране по член 296 ДФЕС 35

* Език на производството: испански.

1. По петата част от второто основание 35

а) Доводи на страните 35

б) Съображения на Съда 36

2. По шестата част от второто основание 39

а) Доводи на страните 39

б) Съображения на Съда 41

1) По допустимостта 41

2) По същество 43

i) По мотивите на спорната схема за преструктуриране 44

ii) По мотивите на Решение 2017/1246 45

В. По първата част от първото основание: нарушение на член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) от Регламента за ЕМП 47

1. Доводи на страните 47

2. Съображения на Съда 48

а) По допустимостта 48

б) По същество 48

Г. По втората част от първото основание: нарушение на член 18, параграф 1, първа алинея, буква б) от Регламента за ЕМП 50

1. Доводи на страните 50

2. Съображения на Съда 52

Д. По третата част от първото основание: нарушение на член 18, параграф 1, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП 54

1. Доводи на страните 54

2. Съображения на Съда 55

Е. По първата, втората, третата и четвъртата част от второто основание: нарушение на член 20 от Регламента за ЕМП 58

1. По първата част от второто основание 59

а) Доводи на страните 59

б) Съображения на Съда 60

1) По първото оплакване 60

2) По второто оплакване 61

3) По третото оплакване 62

4) По четвъртото оплакване 63

5) По петото оплакване 63

2. По втората част от второто основание: нарушение на член 20, параграф 5 от Регламента за ЕМП 64

а) Доводи на страните 65

б) Съображения на Съда 65

1) По допустимостта 65

2) По същество 65

3. По третата част от второто основание: нарушение на член 20, параграфи 7 и 9 от Регламента за ЕМП 66

а) Доводи на страните 67

б) Съображения на Съда 67

4. По четвъртата част от второто основание: нарушение на член 20, параграфи 10 и 11 от Регламента за ЕМП 68

а) Доводи на страните 68

б) Съображения на Съда 69

Ж. По третото основание, отнасящо се до искането за обезщетение, свързано с отмяната на спорната схема за преструктуриране и на Решение 2017/1246 70

3. По първата част от четвъртото основание: нарушение на задължението за поверителност 70

1. Доводи на страните 71

2. Съображения на Съда 73

а) По първото, второто и третото оплакване: нарушение на задължението за поверителност 73

б) По четвъртото оплакване, отнасящо се до твърдяно изтичане на вътрешна информация 76

в) По петото, шестото, седмото и осмото оплакване от първата част на четвъртото основание 77

И. По втората част от четвъртото основание, отнасяща се до наличието на причинно-следствена връзка 78

Й. По третата част от четвъртото основание, отнасяща се до искане за обезщетение . . . 78

По съдебните разноски 79

„Обжалване — Икономическа и парична политика — Банков съюз — Регламент (ЕС) № 806/2014 — Единен механизъм за преструктуриране на кредитни институции и на някои инвестиционни посредници — Процедура за преструктуриране, приложима в случай на субект, който е проблемен или има вероятност да стане проблемен — Приемане на схема за преструктуриране на Banco Popular Español SA — Член 14 — Цели на преструктурирането — Член 18, параграф 1 — Условия за приемането на схема за преструктуриране — Задължения на Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) и Европейската комисия — Член 20 — Оценки за целите на преструктурирането — Изисквания — Членове 88—91 — Задължение за поверителност — Право на достъп до преписката — Изявления в медиите“

По дело C-541/22 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 11 август 2022 г.,

Araceli García Fernández, с местожителство във Вилянуева де ла Каняда (Испания),

Faustino González Parra, с местожителство в Палма де Майорка (Испания),

Fernando Luis Treviño de Las Cuevas, с местожителство в Севиля (Испания),

Juan Antonio Galán Alcázar, с местожителство в Консуегра (Испания),

Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera, с местожителство в Мадрид (Испания),

Macon SA, установено в Барселона (Испания),

Marta Espejel García, с местожителство във Вилянуева де ла Каняда,

Memphis Investments Ltd, установено в Роуд Таун (Британски Вирджински острови),

Pedro Alcántara de la Herrán Matorras, с местожителство в Мадрид,

Pedro José de Jesús Benito Trebbau López, с местожителство в Мадрид,

Pedro Regalado Cuadrado Martínez, с местожителство в Салас де лос Инфантес (Испания),

María Rosario Mari Juan Domingo, с местожителство в Салас де лос Инфантес,

представлявани от S. Cajal Martín, B.M. Cremades Roman, J. López Useros и P. Marrodán Lázaro, abogados,

жалбоподатели,

като другите страни в производството са:

Eleveté Invest Group SL, установено в Мадрид,

Antonio Bail Cajal, с местожителство в Сант Кугат дел Валес (Испания),

Carlos Sobrini Marín, с местожителство в Мадрид,

Edificios 1326 de l'Hospitalet SL, установено в Оспиталет де Льобрегат (Испания),

Juan José Homs Tapias, с местожителство в Манреса (Испания),

Anna María Torras Giro, с местожителство в Манреса,

Marbore 2000 SL, установено в Оспиталет де Льобрегат,

Tristán González del Valle, с местожителство в Мадрид,

жалбоподатели в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, представлявана от L. Flynn, P. Němečková, A. Nijenhuis, A. Steiblytė и D. Triantafyllou, подпомагани от A. Manzaneque Valverde и J. Rivas Andrés, abogados,

Единен съвет за преструктуриране (ЕСП), представляван от H. Ehlers, M. Fernández Rupérez, A. R. Lapresta Bienz и J. M Rius Riu, подпомагани от F. B. Fernández de Trocóniz Robles, abogado, и B. Meyring и S. Schelo, Rechtsanwälte,

ответници в първоинстанционното производство,

Кралство Испания, представлявано от L. Aguilera Ruiz и M. J. Ruiz Sánchez,

Banco Santander SA, установено в Сантандер (Испания), представлявана от J. Remón Peñalver, J.M. Rodríguez Cárcamo, A.M. Rodríguez Conde и D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogados,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев, председател на състава, T. von Danwitz (докладчик), P. G. Xuereb, A. Kumin и I. Ziemele, съдии,

генерален адвокат: T. Ćapeta,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 14 март 2024 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си пред Съда Araceli García Fernández, Faustino González Parra, Fernando Luis Treviño de Las Cuevas, Juan Antonio Galán Alcázar, Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera, Macon SA, Marta Espejel García, Memphis Investments Ltd, Pedro Alcántara de la Herrán Matorras, Pedro José de Jesús Benito Trebbau López, Pedro Regalado Cuadrado Martínez и María Rosario Mari Juan Domingo искат отмяната на решение на Общия съд на Европейския съюз от 1 юни 2022 г., Eleveté Invest Group и др./Комисия и ЕСП (T-523/17, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2022:313), с което Общият съд отхвърля, първо, жалбата им за отмяна на Решение SRB/EES/2017/08 на изпълнителната сесия на Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) от 7 юни 2017 година за приемане на схема за преструктуриране на Banco Popular Español SA (наричана по-нататък „спорната схема за преструктуриране“) и на Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 година за одобряване на схемата за преструктуриране на Banco Popular Español SA (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15 и поправка в ОВ L 320, 2017 г., стр. 31), второ, искането им за обезщетение за вредите, които твърдят, че са претърпели в резултат от тези решения, и трето, искането им временната оценка да се обяви за недействителна и да им се присъди обезщетение.

I. Правна уредба

A. Директива 2014/59/ЕС

2 Член 36 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190) е озаглавен „Оценка за целите за преструктурирането“ и параграфи 14—16 от него предвиждат, че Европейският банков орган (ЕБО) разработва проекти за регулаторни технически стандарти за конкретизиране на критериите и условията, при които трябва да бъде извършена оценката на институцията или субекта, за който може да бъде предприето действие по преструктуриране. Тази разпоредба уточнява, че ЕБО следва да предостави проектите за регулаторни технически стандарти на Европейската комисия, която има правомощието да ги приеме в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 2010 г., стр. 12).

3 Членове 38 и 39 от тази директива уреждат прилагането от националните органи за преструктуриране на инструмента за продажба на стопанска дейност. Член 39 от посочената директива е озаглавен „Инструмент за продажба на стопанска дейност: процедурни изисквания“ и гласи:

„1. При спазване на параграф 3 от настоящия член, когато орган за преструктуриране прилага инструмента за продажба на стопанска дейност по отношение на дадена институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), той предлага на пазара или организира предлагането на пазара на активите, правата, задълженията, акциите или другите инструменти на собственост на тази институция, които органът възнамерява да прехвърли. Пакети от права, активи и задължения могат да бъдат предлагани на пазара поотделно.

2. Без да се засяга рамката на [Европейския съюз] за държавната помощ, когато е приложимо, предлагането на пазара по параграф 1 се извършва в съответствие със следните критерии:

а) то е възможно най-прозрачно и не е свързано със съществени грешки в представянето на активите, правата, задълженията, акциите или другите инструменти на собственост на институцията, които органът възнамерява да прехвърли, предвид обстоятелствата и по-специално необходимостта да се поддържа финансова стабилност;

б) то не облагодетелства или дискриминира неоснователно потенциални купувачи;

в) то не е свързано с конфликт на интереси;

г) то не поражда несправедливи предимства за потенциален купувач;

д) то е съобразено с необходимостта за бързо провеждане на действието по преструктуриране;

е) то има за цел да се получи възможно най-висока продажна цена за включените акции или други инструменти на собственост, активи, права или задължения.

При спазване на първа алинея, буква б) принципите, посочени в настоящия параграф, не възпрепятстват органа за преструктуриране да направи предложение на конкретни потенциални купувачи. […]

3. Органът за преструктуриране може да прилага инструмента за продажба на стопанска дейност, без да спазва предвиденото в параграф 1 изискване за предлагане на пазара, когато прецени, че спазването на това изискване може да попречи на постигането на една или повече от целите на преструктурирането, и по-специално ако са изпълнени следните условия:

а) той смята, че съществува съществена заплаха за финансовата стабилност, породена или изострена от неизпълнението на задълженията или вероятното неизпълнение на задълженията от страна на институцията в режим на преструктуриране; както и

б) той смята, че спазването на това изискване може да попречи на ефективността на продажбата на стопанска дейност при справянето с тази заплаха или при постигането на целта на преструктурирането по член 31, параграф 2, буква б).

[…]“.

Б. Регламент за ЕМП

4 Съображения 7, 13—15, 24, 26, 52, 53, 58, 89 и 116 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Регламентът за ЕМП“) гласят следното:

„(7) Като първа стъпка към банков съюз единният надзорен механизъм [(ЕНМ)], създаден с [Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63)], трябва да гарантира, че политиката на Съюза, свързана с пруденциалния надзор над кредитните институции, се прилага по съгласуван и ефективен начин, че единният наръчник за финансовите услуги се прилага по един и същи начин за кредитните институции в държавите членки от еврозоната и държавите членки извън еврозоната, избрали да участват в ЕНМ […], и че тези кредитни институции подлежат на надзор по най-високи стандарти.

[…]

(13) За да възвърне доверието и сигурността в банковия сектор, Европейската централна банка (ЕЦБ) понастоящем изготвя цялостна оценка на баланса на всички банки под нейния пряк надзор. Подобна оценка следва да увери всички участници, че банките, включващи се в ЕНМ и поради това попадащи в обхвата на [Единния механизъм за преструктуриране (ЕМП)], са принципно стабилни и надеждни.

(14) В резултат на създаването с [Регламент № 1024/2013] на ЕНМ, при който банките в участващите държави членки са под прекия надзор на ЕЦБ или под надзора на националните компетентни органи в рамките на ЕНМ, се получава несъответствие между надзора на равнището на Съюза над такива банки и националното им третиране при процедурите за преструктуриране съгласно [Директива 2014/59], като този проблем ще бъде разрешен чрез създаването на ЕМП.

(15) Настоящият регламент се прилага само по отношение на банки, надзорникът на държавата по произход на които е ЕЦБ или националният компетентен орган в държавите членки, чиято парична единица е еврото, или в държавите членки, чиято парична единица не е еврото, които са установили тясно сътрудничество в съответствие с член 7 от [Регламент № 1024/2013]. Приложното поле на настоящия регламент е свързано с приложното поле на [Регламент № 1024/2013]. Действително, като се има предвид значителната взаимообвързаност между възложените на ЕНМ надзорни функции и действията по преструктуриране, създаването на

централизирана система на надзор, функционираща в съответствие с член 127, параграф 6 [ДФЕС], е от основно значение за процеса на хармонизиране на преструктурирането в участващите държави членки. Фактът, че субектите, попадащи в приложното поле на [Регламент № 1024/2013], подлежат на надзор от ЕНМ, представлява особена характеристика, която ги поставя в обективно и особено по-различно положение от гледна точка на преструктурирането. Необходимо е да бъдат приети мерки за създаването на ЕМП за всички държави членки, участващи в ЕНМ, с цел улесняване на правилното и стабилно функциониране на вътрешния пазар.

[…]

(24) Тъй като единствено институции на Съюза могат да определят политиката на Съюза за преструктуриране и тъй като при приемането на всяка конкретна схема за преструктуриране е налице свобода на преценка, е необходимо да се осигури подходящо участие на [Европейския съвет] и Комисията в качеството им на институции, които могат да упражняват изпълнителни правомощия в съответствие с член 291 ДФЕС. Комисията следва да извършва оценката на онези аспекти на взетите от Съвета за преструктуриране решения за преструктуриране, по отношение на които съществува свобода на преценка. Предвид значителното въздействие на решенията за преструктуриране върху финансовата стабилност на държавите членки и на Съюза като цяло, както и върху фискалната независимост на държавите членки, е важно на Съвета да се предоставят изпълнителни правомощия за вземането на определени решения, свързани с преструктурирането. Поради това Съветът, по предложение на Комисията, следва да упражнява ефективен контрол върху оценката от страна на Съвета за преструктуриране относно наличието на обществен интерес и да оценява всяка съществена промяна на сумата от [единния фонд за преструктуриране (наричан по-нататък „Фондът“)], която да се използва при конкретно действие по преструктуриране. Освен това на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема делегирани актове за конкретизиране на допълнителни критерии или условия, които трябва да бъдат взети предвид от Съвета за преструктуриране при упражняване на различните му правомощия. Подобно възлагане на задачи, свързани с преструктурирането, по никакъв начин не следва да възпрепятства функционирането на вътрешния пазар на финансови услуги. Поради това ЕБО следва да запази своята роля, както и всички свои съществуващи правомощия и задачи: той следва да разработва и да допринася за последователното прилагане на законодателството на Съюза, приложимо за всички държави членки, както и да насърчава сближаването на практиките, свързани с преструктурирането, на територията на Съюза като цяло.

[…]

(26) ЕЦБ, в качеството си на надзорник в рамките на ЕНМ, и Съветът за преструктуриране най-добре могат да преценят дали дадена кредитна институция е проблемна или има вероятност да стане проблемна, както и дали има разумна вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор или надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията от нейна страна. Ако счита, че са изпълнени всички критерии, свързани със започването на преструктурирането, Съветът за преструктуриране следва да приеме схемата за преструктуриране. Процедурата, свързана с приемането на схемата за преструктуриране, която включва

Комисията и Съвета, засилва необходимата оперативна самостоятелност на Съвета за преструктуриране, като същевременно зачита принципа на делегиране на правомощия на агенциите съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз […]

[…]

(52) Рамката на [Регламент № 1024/2013] и [Директива 2014/59] следва да служи за основа на ЕМП. Следователно е необходимо Съветът за преструктуриране да разполага с правомощието за намеса на ранен етап, в случай че финансовото състояние или платежоспособността на даден субект се влошава. Информацията, която Съветът за преструктуриране получава на този етап от националните органи за преструктуриране или ЕЦБ, е от основно значение за определяне на действието, което би могъл да предприеме при подготовката за преструктурирането на съответния субект.

(53) С цел бързото предприемане при необходимост на действие по преструктуриране, Съветът за преструктуриране следва, в сътрудничество с ЕЦБ или със съответния национален компетентен орган, да следи отблизо състоянието на съответните субекти и спазването от тяхна страна на всяка наложена им мярка за ранна намеса. За констатацията дали действие на частния сектор би могло да предотврати в разумен срок неизпълнението на задължения на даден субект, подходящият орган следва да вземе предвид ефективността на мерките за ранна намеса, предприети в определените от компетентния орган срокове.

[…]

(58) Прекратяването на дейността на проблемен субект чрез обичайно производство по несъстоятелност може да застраши финансовата стабилност, да прекъсне предоставянето на важни услуги и да засегне защитата на вложителите. При такива обстоятелства прилагането на инструменти за преструктуриране е от обществен интерес. Следователно целите на преструктурирането следва да бъдат осигуряване на непрекъснатост на важните финансови услуги, поддържане на финансовата стабилност, ограничаване на моралния риск чрез ограничаване на зависимостта от публична финансова подкрепа за проблемните субекти, както и осигуряване на защита на вложителите.

[…]

(89) С оглед увеличаване ефективността на ЕМП Съветът за преструктуриране следва тясно да си сътрудничи с ЕБО във всички случаи. […] Освен това Съветът за преструктуриране следва тясно да си сътрудничи с ЕЦБ и останалите органи, оправомощени за целите на надзора над субекти в рамките на ЕНМ, особено във връзка с групи, попадащи в обхвата на консолидирания надзор от страна на ЕЦБ. С цел ефективно управление на процеса на преструктуриране на проблемните банки Съветът за преструктуриране следва да си сътрудничи с националните органи за преструктуриране на всички етапи на процеса. Сътрудничеството е необходимо не само с оглед изпълнението на решенията за преструктуриране, взети от Съвета за преструктуриране, а и преди приемането им — на етапа на планиране на

преструктурирането и на ранна намеса. Съветът за преструктуриране следва да може да си сътрудничи със съответните органи за преструктуриране и с инструментите, финансиращи пряка или косвена публична финансова помощ.

[…]

(116) Действията по преструктуриране следва да бъдат надлежно съобщени и — освен в ограничения брой изключения, предвидени в настоящия регламент — публично оповестени. Въпреки това, предвид възможността информацията, получена от Съвета за преструктуриране, националните органи за преструктуриране и техните професионални съветници по време на процеса на преструктуриране, да е с чувствителен характер, за тази информация следва да се прилагат изискванията за професионална тайна, преди решението за преструктуриране да бъде публично оповестено. Трябва да се вземе предвид фактът, че информацията относно съдържанието и подробните елементи на плановете за преструктуриране и резултата от всяка оценка на тези планове може да има сериозни последици, по-специално за съответните предприятия. Трябва да се приеме, че всяка информация, предоставена по отношение на решение, преди то да бъде взето, независимо дали се отнася до това дали са изпълнени условията за преструктуриране, до използването на конкретен инструмент или до действие в хода на процедурата, има последици за обществените и частните интереси, засегнати от действието. Освен това информацията, че Съветът за преструктуриране и националните органи за преструктуриране проверяват конкретен субект, би могла да е достатъчна за настъпването на отрицателни последици за този субект. Поради това е необходимо да се гарантира, че са налице подходящи механизми за запазване на поверителността на такава информация, като например съдържанието и подробните елементи на плановете за преструктуриране и резултата от всяка оценка, извършена в този контекст“.

5 Съгласно член 5, параграф 2, втора алинея от Регламента за ЕМП, ЕСП, както и Съветът и Комисията, се съобразява, от една страна, с обвързващите регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, разработени от ЕБО и приети от Комисията в съответствие с Регламент № 1093/2010, и от друга страна, с насоките и препоръките, издавани от ЕБО съгласно последния регламент.

6 Член 14 от този регламент е озаглавен „Цели на преструктурирането“ и гласи:

„1. Когато действат в рамките на посочената в член 18 процедура за преструктуриране, Съветът за преструктуриране, Съветът, Комисията и, когато е приложимо, националните органи за преструктуриране отчитат по отношение на съответните си отговорности целите на преструктурирането и избират инструментите за преструктуриране и правомощията за преструктуриране, които според тях са най-подходящи за постигането на приложимите в конкретния случай цели на преструктурирането.

2. Целите на преструктурирането по параграф 1 са:

а) осигуряване на непрекъснатост на критичните функции;

б) избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението на проблемите, включително в пазарната инфраструктура, и чрез поддържане на пазарната дисциплина;

в) защита на публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа;

г) защита на вложителите съгласно [Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 2014 г., стр. 149)] и на инвеститорите съгласно [Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 март 1997 година относно схемите за обезщетение на инвеститорите (ОВ L 84, 1997 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2 стр. 222)];

д) защита на средствата и активите на клиентите.

При постигането на посочените в първа алинея цели Съветът за преструктуриране, Съветът, Комисията и, когато е приложимо, националните органи за преструктуриране, се стремят да сведат до минимум разходите за преструктурирането и да избегнат излишната загуба на стойност, освен ако това е необходимо за постигане на целите на преструктурирането.

3. При спазване на различните разпоредби на настоящия регламент целите на преструктурирането са еднакво важни и са балансирани в зависимост от естеството и обстоятелствата на всеки отделен случай“.

7 Член 15 от посочения регламент е озаглавен „Основни принципи, уреждащи преструктурирането“ и параграф 1 от него предвижда:

„1. Когато действат в рамките на посочената в член 18 процедура за преструктуриране, Съветът за преструктуриране, Съветът, Комисията и, когато е приложимо, националните органи за преструктуриране предприемат всички подходящи мерки, за да се уверят, че действието по преструктуриране се предприема в съответствие със следните принципи:

а) акционерите на институцията в режим на преструктуриране първи поемат загубите;

[…]“.

8 Член 18 от същия регламент е озаглавен „Процедура за преструктуриране“ и предвижда:

„1. Съветът за преструктуриране приема схема за преструктуриране в съответствие с параграф 6 по отношение на субектите и групите по член 7, параграф 2, както и по отношение на субектите и групите по член 7, параграф 4, буква б) и параграф 5, когато са изпълнени условията за прилагането на посочените параграфи, единствено когато прецени на своя изпълнителна сесия, при получаване на съобщение съгласно четвърта алинея или по своя собствена инициатива, че са изпълнени следните условия:

а) субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен;

б) предвид моментната обстановка и други важни обстоятелства няма реална вероятност предприети по отношение на субекта алтернативни мерки от страна на частния сектор, включително мерки на ИЗС или действия на надзорните органи, включително мерки за ранна намеса, или обезценяването или преобразуването на съответните капиталови инструменти в съответствие с член 21, да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна;

в) действието по преструктуриране е необходимо в обществен интерес съгласно параграф 5.

Оценката за изпълнението на условието, посочено в първа алинея, буква а), се извършва от ЕЦБ, след консултация със Съвета за преструктуриране. Съветът за преструктуриране на своя изпълнителна сесия може да извърши такава оценка единствено след като уведоми ЕЦБ за намерението си и само ако ЕЦБ не извърши такава оценка в рамките на три календарни дни след получаването на тази информация. ЕЦБ незабавно предоставя на Съвета за преструктуриране всяка относима информация, която Съветът за преструктуриране изисква с оглед извършване на оценката си.

Когато ЕЦБ прецени, че субект или група по първа алинея изпълнява условието, посочено в първа алинея, буква а), тя незабавно съобщава оценката си на Комисията и на Съвета за преструктуриране.

Оценката за изпълнението на условието, посочено в първа алинея, буква б), се извършва от Съвета за преструктуриране на негова изпълнителна сесия или, когато е приложимо, от националните органи за преструктуриране, в тясно сътрудничество с ЕЦБ. ЕЦБ също може да уведоми Съвета за преструктуриране или съответните национални органи за преструктуриране, че счита, че условието по посочената буква е изпълнено.

2. Без да се засягат случаите, в които ЕЦБ вземе решение да изпълнява пряко надзорните задачи, свързани с кредитните институции, в съответствие с член 6, параграф 5, буква б) от [Регламент № 1024/2013], при получаване на съобщението по параграф 1 или когато Съветът за преструктуриране възнамерява да извърши оценка по параграф 1 по своя собствена инициатива във връзка със субект или група по член 7, параграф 3, Съветът за преструктуриране незабавно съобщава своята оценка на ЕЦБ.

[…]

4. За целите на параграф 1, буква а) се счита, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен, ако са налице едно или повече от следните обстоятелства:

а) субектът е нарушил или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че институцията в близко бъдеще ще наруши изискванията за продължаване на лиценза си по начин, който би обосновал отнемането му от ЕЦБ, включително — но не само — поради факта, че институцията е понесла или е вероятно да понесе загуби, които ще изчерпят целия ѝ собствен капитал или значителна част от него;

б) активите на субекта са по-малко от задълженията му или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще това ще бъде така;

в) субектът не може или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще няма да може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж;

г) необходима е извънредна публична финансова подкрепа, освен когато за коригиране на сериозни смущения в икономиката на държава членка и запазване на финансовата стабилност тази извънредна публична финансова подкрепа е под една от следните форми […].

[…]

5. За целите на параграф 1, буква в) от настоящия член дадено действие по преструктуриране се приема за действие в обществен интерес, ако то е необходимо за постигането и съответства на една или повече от посочените в член 14 цели на преструктурирането и ако ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала тези цели на преструктурирането в същата степен.

6. Ако са изпълнени условията, предвидени в параграф 1, Съветът за преструктуриране приема схема за преструктуриране. Схемата за преструктуриране:

а) поставя субекта в режим на преструктуриране;

б) определя прилагането на инструментите за преструктуриране по отношение на институцията в режим на преструктуриране съгласно член 22, параграф 2, по-специално всяко изключване от споделянето на загуби в съответствие с член 27, параграфи 5 и 14;

в) определя използването на Фонда в подкрепа на действието по преструктуриране в съответствие с член 76 и с решението на Комисията, взето съгласно член 19.

7. Непосредствено след приемането на схемата за преструктуриране Съветът за преструктуриране я изпраща на Комисията.

В рамките на 24 часа след изпращането на схемата за преструктуриране от Съвета за преструктуриране Комисията я одобрява или представя възражения по отношение на аспектите на схемата, във връзка с които има свобода на преценка, в случаите, които не са обхванати от трета алинея от настоящия параграф.

В рамките на 12 часа от изпращането на схемата за преструктуриране от Съвета за преструктуриране Комисията може да предложи на Съвета:

а) да представи възражения по схемата за преструктуриране на основание, че приетата от Съвета за преструктуриране схема не изпълнява критерия за обществен интерес, посочен в параграф 1, буква в);

б) да одобри или да възрази срещу съществена промяна на сумата от Фонда, предвидена от Съвета за преструктуриране в схемата за преструктуриране.

[…]

8. Когато Съветът възрази срещу поставянето на дадена институция в режим на преструктуриране на основание, че не е изпълнен критерият за обществен интерес, посочен в параграф 1, буква в), съответният субект се ликвидира по обичайния ред в съответствие с приложимото национално право.

9. Съветът за преструктуриране осигурява предприемането на необходимите действия по преструктуриране за прилагане на схемата за преструктуриране от страна на съответните национални органи за преструктуриране. Съответните национални органи за преструктуриране са адресати на схемата за преструктуриране, която съдържа указания за тях, като те в съответствие с член 29 предприемат всички необходими мерки за изпълнението ѝ, като упражняват правомощията за преструктуриране. При наличието на държавна помощ или помощ от Фонда Съветът за преструктуриране предприема действия в съответствие с решение, взето от Комисията във връзка с посочената помощ.

10. Комисията разполага с правомощието да получи от Съвета за преструктуриране всяка информация, която смята от значение за изпълнението на нейните задачи по настоящия регламент. В съответствие с глава 5 от настоящия дял Съветът за преструктуриране разполага с правомощието да получи от всяко лице информацията, която е необходима за подготвянето и взимането на решение за дадено действие по преструктуриране, включително актуализиране и допълнение на информацията, съдържаща се в плановете за преструктуриране“.

9 Съгласно член 19 от Регламента за ЕМП, озаглавен „Държавна помощ и помощ от Фонда“:

„1. Когато действията по преструктуриране включват предоставяне на държавна помощ в съответствие с член 107, параграф 1 ДФЕС или на помощ от Фонда в съответствие с параграф 3 от настоящия член, схемата за преструктуриране по член 18, параграф 6 от настоящия регламент не се приема, докато Комисията не приеме положително или обвързано с условия решение относно съвместимостта на използването на помощта с вътрешния пазар.

[…]

3. Доколкото действието по преструктуриране, предложено от Съвета за преструктуриране, включва използването на Фонда, Съветът за преструктуриране уведомява Комисията за предложеното използване на Фонда. Уведомлението на Съвета за преструктуриране включва цялата информация, необходима на Комисията да направи своята оценка съгласно настоящия параграф.

[…]“.

10 Член 20 от този регламент е озаглавен „Оценка за нуждите на преструктурирането“ и предвижда:

„1. Преди да вземе решение за предприемане на действие по преструктуриране или за упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, Съветът за преструктуриране гарантира, че активите и задълженията на субекта по член 2 се оценяват справедливо, консервативно и реалистично от лице, което е независимо от публични органи, включително Съвета за преструктуриране и националния орган за преструктуриране, и от съответния субект.

2. При спазване на параграф 15 оценката се приема за окончателна, когато са спазени всички изисквания на параграф 1 и параграфи 4—9.

3. Когато не е възможно извършването на независима оценка в съответствие с параграф 1, Съветът за преструктуриране може в съответствие с параграф 10 от настоящия член да направи временна оценка на активите и задълженията на субекта по член 2.

4. Целта на оценката е да се оцени стойността на активите и задълженията на субект по член 2, който изпълнява условията за преструктуриране по членове 16 и 18.

5. Оценката на стойността е предназначена:

а) да предостави данни с цел да се определи дали са изпълнени условията за преструктуриране или условията за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти;

б) ако са изпълнени условията за преструктуриране, да предостави данни за вземане на решението за подходящото действие по преструктуриране, което да се предприеме по отношение на субект по член 2;

в) когато се прилага правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, да предостави данни за вземане на решението относно степента на обезсилване или разсейване на инструментите на собственост, както и степента на обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти;

г) когато се прилага инструментът за споделяне на загуби, да предостави данни за вземане на решението относно степента на обезценяване или преобразуване на приемливите задължения;

д) когато се прилага инструментът „мостова институция“ или инструментът за обособяване на активи, да предостави данни за вземане на решението относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, както и на решението относно размера на насрещната престация, която се дължи на институцията в режим на преструктуриране или, в зависимост от случая, на притежателите на инструментите на собственост;

е) когато се прилага инструментът за продажба на стопанска дейност, да предостави данни за вземане на решението относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, и да спомогне за формиране на преценката на Съвета за преструктуриране за определяне на търговските условия за целите на член 24, параграф 2, буква б);

ж) във всички случаи — да гарантира, че всички загуби по активите на субект по член 2 са напълно признати към момента на прилагане на инструментите за преструктуриране или на упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

6. Без да се засяга рамката на Съюза за държавната помощ, когато е приложимо, оценката се основава на консервативни допускания, включително по отношение на нивата на неизпълнение и размера на загубите. При оценката не се взема предвид възможното

предоставяне на всякаква бъдеща извънредна публична финансова подкрепа, извънредно ликвидно улеснение от централната банка или ликвидно улеснение от централната банка, което се предоставя при нестандартизирани условия […].

7. Оценката се допълва от следната информация така, както е представена в счетоводните книги и записи на субект по член 2:

а) актуализиран баланс и доклад за финансовото състояние на субект по член 2;

б) анализ и прогнозна оценка за счетоводната стойност на активите;

в) списък на текущите балансови и задбалансови задължения, вписани в счетоводните книги и записи на субект по член 2, в който са посочени съответните кредити и редът на вземанията по член 17.

[…]

9. В оценката се посочва разделянето на кредиторите в класове според реда на вземанията по член 17 и прогнозна оценка за третирането, което би получил всеки клас акционери и кредитори, ако субектът по член 2 се ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност. Оценката не засяга прилагането на принципа за справедливо третиране на кредиторите, посочен в член 15, параграф 1, буква ж).

10. Когато поради неотложния характер на обстоятелствата не е възможно да се спазят изискванията, предвидени в параграфи 7 и 9, или когато се прилага параграф 3, се извършва временна оценка. Временната оценка отговаря на изискванията, предвидени в параграф 4, и доколкото е практически осъществимо в съответните обстоятелства — на изискванията, предвидени в параграфи 1, 7 и 9.

Временната оценка по първа алинея включва буфер за допълнителни загуби с подходящата обосновка.

11. Оценка, която не отговаря на всички изисквания, установени в параграф 1 и параграфи 4—9, се счита за временна, докато независимо лице съгласно параграф 1 не извърши оценка, която съответства напълно на всички изисквания, установени в посочените параграфи. Последващата окончателна оценка на стойността се извършва веднага щом е практически осъществимо. Тя може да се извърши отделно от посочената в параграфи 16, 17 и 18 оценка или едновременно с нея и от същото независимо лице, но е различна от нея.

Последващата окончателна оценка е предназначена:

а) да гарантира, че всички загуби по активите на субект по член 2 са напълно признати в счетоводните му книги;

б) да предостави данни за вземането на решението за намаляване на вземанията на кредиторите или за увеличаване на размера на заплатената насрещна престация в съответствие с параграф 12 от настоящия член.

12. Ако в последващата окончателна оценка стойността на нетните активи на субект по член 2 е по-висока отколкото във временната оценка, Съветът за преструктуриране може да изиска от националния орган за преструктуриране:

а) да упражни правомощието си за увеличаване на размера на вземанията на кредиторите или притежателите на съответните капиталови инструменти, които са били обезценени при прилагането на инструмента за споделяне на загуби;

б) да даде указания на мостова институция или дружество за управление на активи да направи допълнителна насрещна престация във връзка с активи, права или задължения в полза на институция в режим на преструктуриране или, в зависимост от случая, във връзка с инструменти на собственост — в полза на притежателите на тези инструменти на собственост.

13. Независимо от параграф 1, извършената в съответствие с параграфи 10 и 11 временна оценка е валидно основание за Съвета за преструктуриране да вземе решение за предприемане на действия по преструктуриране, включително да даде указания на националните органи за преструктуриране да поемат управлението на проблемна институция или във връзка с упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

[…]

15. Оценката е неразделна част от решението на Съвета за преструктуриране за прилагане на инструмент за преструктуриране или за упражняването на правомощие за преструктуриране или от решението за упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти. Не съществува отделно право на обжалване на оценката, която обаче може да бъде обжалвана заедно с решението на Съвета за преструктуриране.

16. За целите на оценката на това дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на институцията в режим на преструктуриране беше образувано обичайно производство по несъстоятелност, Съветът за преструктуриране гарантира, че оценката е извършена от независимо лице съгласно параграф 1, възможно най-скоро след като са били предприети действието или действията по преструктуриране. Тази оценка се различава от оценката по параграфи 1—15.

[…]“.

11 Член 21 от посочения регламент е озаглавен „Обезценяване и преобразуване на капиталови инструменти“ и предвижда:

„1. Съветът за преструктуриране упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, като действа в съответствие с процедурата, предвидена в член 18, по отношение на субектите и групите по член 7, параграф 2, както и по отношение на субектите и групите по член 7, параграф 4, буква б) и параграф 5, когато условията за прилагането на посочените параграфи са изпълнени и

единствено когато прецени на своя изпълнителна сесия, при получаване на съобщение съгласно втора алинея или по своя собствена инициатива, че са изпълнени едно или повече от следните условия:

а) когато е констатирано, че условията за преструктуриране, посочени в членове 16 и 18, са изпълнени, преди да се предприемат действия по преструктуриране;

б) субектът няма да бъде жизнеспособен, освен ако съответните капиталови инструменти не бъдат обезценени или преобразувани в капитал;

в) когато съответните капиталови инструменти са емитирани от дъщерно предприятие и когато тези съответни капиталови инструменти са признати за целите на изпълнението на капиталовите изисквания на индивидуална и консолидирана основа, групата няма да бъде жизнеспособна, освен ако по отношение на тези инструменти не бъде упражнено правомощието за обезценяване или преобразуване;

г) когато съответните капиталови инструменти са емитирани от предприятието майка и когато тези съответни капиталови инструменти са признати за целите на изпълнението на капиталовите изисквания на индивидуална основа на ниво предприятието майка или на консолидирана основа, групата няма да бъде жизнеспособна, освен ако по отношение на тези инструменти не бъде упражнено правомощието за обезценяване или преобразуване;

д) субектът или групата са поискали извънредна публична финансова подкрепа, освен ако не е налице някое от обстоятелствата, предвидени в член 18, параграф 4, буква г), подточка iii).

Оценката на условията, посочени в букви а), в) и г) от първа алинея, се извършва от ЕЦБ след консултация със Съвета за преструктуриране. Съветът за преструктуриране, на своя изпълнителна сесия, също може да извърши подобна оценка.

2. Съветът за преструктуриране, на своя изпълнителна сесия, може да извърши оценка на това дали субектът или групата са жизнеспособни само след като уведоми ЕЦБ за намерението си и само ако ЕЦБ не извърши такава оценка в рамките на три календарни дни след получаването на уведомлението. ЕЦБ незабавно предоставя на Съвета за преструктуриране всяка относима информация, която Съветът за преструктуриране изисква с оглед извършване на оценката си.

3. За целите на параграф 1 от настоящия член се счита, че субект по член 2 или група са загубили своята жизнеспособност само ако са изпълнени следните две условия:

а) субектът или групата са проблемни или има вероятност да станат проблемни;

б) предвид моментната обстановка и други относими обстоятелства няма реална вероятност някое действие, включително алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи (включително мерки за ранна намеса), различно от обезценяването или преобразуването на съответни капиталови инструменти, самостоятелно или едновременно с действие по преструктуриране, да предотврати в разумен срок неизпълнението на задължения от страна на субекта или групата.

4. За целите на параграф 3, буква а) от настоящия член се приема, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен, ако са налице едно или повече от обстоятелствата, посочени в член 18, параграф 4.

5. За целите на параграф 3, буква а) се приема, че дадена група е проблемна или има вероятност да стане проблемна, когато нарушава или когато са налице обективни факти в подкрепа на констатацията, че предстои в близко бъдеще да наруши консолидираните пруденциални изисквания по начин, който би обосновал предприемането на действия от ЕЦБ или от националния компетентен орган, включително, но не само поради факта, че групата е натрупала или има вероятност да натрупа загуби, които ще изчерпят целия ѝ собствен капитал или значителна част от него.

[…]

9. Ако са изпълнени едно или повече от условията по параграф 1 и условията по член 18, параграф 1, се прилага процедурата, предвидена в член 18, параграфи 6, 7 и 8.

[…]“.

12 Член 22 от същия регламент е озаглавен „Общи принципи на инструментите за преструктуриране“ и гласи:

„1. Когато Съветът за преструктуриране реши да приложи инструмент за преструктуриране към субект или група по член 7, параграф 2 или към субект или група по член 7, параграф 4, буква б) и параграф 5, когато са изпълнени условията за прилагане на посочените параграфи, и това действие по преструктуриране би довело до загуби за кредиторите или преобразуване на вземанията им, той дава на националните органи за преструктуриране указания да упражнят правомощието за обезценяване и преобразуване на съответните капиталови инструменти в съответствие с член 21 непосредствено преди или едновременно с прилагането на инструмента за преструктуриране.

2. Инструментите за преструктуриране по член 18, параграф 6, буква б) са следните:

а) инструмент за продажба на стопанска дейност;

б) инструмент „мостова институция“;

в) инструмент за обособяване на активи;

г) инструмент за споделяне на загуби.

3. При приемането на схемата за преструктуриране по член 18, параграф 6 Съветът за преструктуриране отчита следните фактори:

а) активите и задълженията на институцията в режим на преструктуриране въз основа на оценката на стойността им по член 20;

б) ликвидното състояние на институцията в режим на преструктуриране;

в) възможността за пазарна реализация на стойността за целите на франчайзинг на институцията в режим на преструктуриране предвид условията на конкуренция и икономическите условия на пазара;

г) наличното време.

4. Инструментите за преструктуриране се прилагат, за да се изпълнят целите на преструктурирането, посочени в член 14, в съответствие с посочените в член 15 принципи на преструктурирането. Те могат да бъдат приложени самостоятелно или в комбинация, с изключение на инструмента за обособяване на активи, който може да бъде приложен единствено заедно с друг инструмент за преструктуриране.

[…]“.

13 Член 24 от Регламента за ЕМП е озаглавен „Инструмент за продажба на стопанска дейност“ и гласи следното:

„1. В рамките на схемата за преструктуриране инструментът за продажба на стопанска дейност представлява прехвърлянето на купувач, който не е мостова институция, на следното:

а) инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на преструктуриране; или

б) всички или някои активи, права или задължения на институция в режим на преструктуриране.

2. По отношение на инструмента за продажба на стопанска дейност в схемата за преструктуриране се установява следното:

а) инструментите, активите, правата и задълженията, които националният орган за преструктуриране прехвърля в съответствие с член 38, параграф 1 и параграфи 7—11 от [Директива 2014/59];

б) като се вземат предвид обстоятелствата и направените разходи в рамките на процеса на преструктуриране — търговските условия, съгласно които националният орган за преструктуриране извършва прехвърлянето в съответствие с член 38, параграфи 2, 3 и 4 от [Директива 2014/59];

в) дали правомощието за прехвърляне може да бъде упражнено от националния орган за преструктуриране повече от веднъж в съответствие с член 38, параграфи 5 и 6 от [Директива 2014/59];

г) правилата за предлагане на пазара от страна на националния орган за преструктуриране на съответния субект или на инструменти, активи, права и задължения в съответствие с член 39, параграфи 1 и 2 от [Директива 2014/59];

д) дали спазването на изискванията за предлагане на пазара от страна на националния орган за преструктуриране би могло да попречи на постигането на целите на преструктурирането съгласно параграф 3 от настоящия член.

3. Съветът за преструктуриране прилага инструмента за продажба на стопанска дейност, без да спазва изискванията за предлагане на пазара, предвидени в параграф 2, буква д), когато прецени, че спазването им може да попречи на постигането на една или повече от целите на преструктурирането, и по-специално когато са изпълнени следните условия:

а) счита, че съществува съществена заплаха за финансовата стабилност, породена или изострена от неизпълнението на задълженията или вероятното неизпълнение на задълженията от страна на институцията в режим на преструктуриране; и

б) счита, че спазването на тези изисквания може да намали ефективността на инструмента за продажба на стопанска дейност по отношение на отстраняването на тази заплаха или постигането на целта на преструктуриране, посочена в член 14, параграф 2, буква б)“.

14 Член 29 от този регламент урежда изпълнението от националните органи за преструктуриране и ЕСП на решенията, приети съгласно посочения регламент, и параграф 5, първо изречение от него предвижда, че ЕСП публикува на официалния си уебсайт копие от схемата за преструктуриране или съобщение, в което се обобщават последиците от действието по преструктуриране, и по-специално последиците за непрофесионалните клиенти.

15 Член 30 от същия регламент е озаглавен „Задължение за сътрудничество и обмен на информация в рамките на ЕМП“ и параграф 2 от него гласи:

„При изпълнението на съответните задължения съгласно настоящия регламент Съветът за преструктуриране, Съветът, Комисията, ЕЦБ и националните органи за преструктуриране и националните компетентни органи работят в тясно сътрудничество, по-специално при планирането на преструктурирането, ранната намеса и фазите на преструктурирането съгласно членове 8—29. Те си предоставят цялата информация, необходима за изпълнението на техните задачи“.

16 Член 76, параграф 1, буква б) от Регламента за ЕМП предвижда, че в рамките на схемата за преструктуриране ЕСП може да използва Фонда до степента, необходима за гарантиране на ефективното прилагане на инструментите за преструктуриране, за да отпуска заеми на институцията в режим на преструктуриране, нейните дъщерни предприятия, мостова институция или дружество за управление на активи.

17 Съгласно член 88 от този регламент, озаглавен „Професионална тайна и обмен на информация“:

„1. По отношение на членовете на Съвета за преструктуриране, заместник-председателят, членовете на Съвета за преструктуриране, посочени в член 43, параграф 1, буква б), членовете на персонала на Съвета за преструктуриране, служителите на обменни начала или командированите служители от участващите държави членки, изпълняващи задължения по преструктуриране, се прилагат изискванията за професионална тайна съгласно член 339 ДФЕС и съответните разпоредби от законодателството на Съюза дори след прекратяване изпълнението на техните задължения. По-специално за тях се прилага забрана да разкриват поверителна информация, получена в хода на техните професионални дейности или от компетентен орган, или от орган за преструктуриране във връзка с функциите им съгласно настоящия регламент, на което и да е лице или орган — освен ако тази информация се разкрива при упражняването на функциите им по

настоящия регламент или е в съкратена или обобщена форма, така че субектите по член 2 да не могат да бъдат идентифицирани, или когато тази информация се разкрива с изричното и предварително съгласие на органа или субекта, който я е предоставил.

Информацията, за която се прилагат изискванията за професионална тайна, не може да се разкрива на друг частен или публичен субект, освен ако разкриването ѝ е необходимо за целите на съдебно производство. Тези изисквания се прилагат и към потенциални купувачи, с които е установена връзка с цел подготовка на преструктурирането на субект съгласно член 13, параграф 3.

2. Съветът за преструктуриране гарантира, че спрямо лица, които предоставят пряко или косвено, постоянно или временно каквито и да е услуги, свързани с изпълнението на неговите задачи, включително длъжностни лица на Съвета за преструктуриране или други лица, оправомощени от него или назначени от националните органи за преструктуриране да извършват проверки на място, се прилагат изисквания за професионална тайна, равностойни на посочените в параграф 1.

[…]

5. Преди да бъде разкрита каквато и да било информация, Съветът за преструктуриране гарантира, че тя не съдържа поверителна информация, по-специално като оценява последиците, които разкриването ѝ би могло да има за обществения интерес по отношение на финансовата, паричната или икономическата политика, за търговските интереси на физически и юридически лица, както и за целите на инспекциите, разследванията и одитите. Процедурата за проверка на последиците от разкриване на информация включва извършването на конкретна оценка на последиците от всяко разкриване на съдържанието и данните на плановете за преструктуриране, посочени в членове 8 и 9, на резултатите от оценките, извършени съгласно член 10, или на схемата за преструктуриране, посочена в член 18.

[…]“.

18 Член 90 от Регламента за ЕМП е озаглавен „Достъп до документи“ и гласи следното:

„1. [Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76)] се прилага по отношение на документите, съхранявани от Съвета за преструктуриране.

[…]

4. Лицата, по отношение на които се прилага дадено решение на Съвета за преструктуриране, имат право на достъп до съответната преписка на Съвета за преструктуриране, като се зачита законният интерес на други лица за опазване на техните търговски тайни. Правото на достъп до преписката не включва достъп до поверителна информация или вътрешни подготвителни документи на Съвета за преструктуриране“.

19 Член 91 от този регламент предвижда, че що се отнася до класифицирана информация и некласифицирана чувствителна информация, ЕСП прилага принципите за сигурност, съдържащи се в правилата на Комисията за сигурност във връзка със защитата на такава информация.

B. Проект за регулаторни технически стандарти

20 На 23 май 2017 г. ЕБО приема на основание член 36, параграфи 14 и 15 от Директива 2014/59 проект за регулаторни технически стандарти EBA/RTS/2017/05 относно оценката за целите на преструктурирането (наричан по-нататък „проектът на регулаторни технически стандарти“), с който се цели да се конкретизират критериите, въз основа на които да се извършват оценките в рамките на процедура за преструктуриране.

21 Съгласно член 2, параграф 3 от този проект за регулаторни технически стандарти:

„Оценителят предоставя най-добрата прогнозна оценка на стойността на даден актив, задължение, или комбинации от тях. Когато е уместно, резултатите от оценката също се предоставят под формата на диапазон на стойностите“.

22 Член 8 от посочения проект за регулаторни технически стандарти е озаглавен „Области, които изискват особено внимание в оценката“ и гласи следното:

„Оценителят се съсредоточава по-специално върху областите, свързани със значителна несигурност при оценката, което оказва значително въздействие върху цялостната оценка. За тези области оценителят предоставя резултатите от оценката под формата на най-добрите прогнозни стойности и, когато е приложимо, диапазона на стойностите, както е предвидено в член 2, параграф 3. Тези области включват:

а) кредитите или кредитните портфейли, очакваните парични потоци, които зависят от способността, готовността и мотивацията на контрагента да изпълнява задължението си, когато тези очаквания са основани на допускания, свързани с дела на просрочените задължения, вероятността от неизпълнение, загубата при неизпълнение, или характеристиките на инструмента, особено когато за това свидетелстват наблюдаваните закономерности при загубите от кредитни портфейли;

[…]“.

II. Обстоятелствата по спора

23 Banco Popular Español SA (наричана по-нататък „Banco Popular“) е кредитна институция, над която ЕЦБ е осъществявала пряк пруденциален надзор.

24 Жалбоподателите са били акционери във или са притежавали инструменти на допълнителния капитал от първи ред или инструменти на капитала от втори ред на Banco Popular преди приемането на схема за преструктуриране на последната.

A. Финансовото състояние на Banco Popular през 2016 г. и 2017 г.

25 Фактите относно развитието на финансовото състояние на Banco Popular през 2016 г. и 2017 г., изложени в точки 25—46 от обжалваното съдебно решение, могат да бъдат обобщени по следния начин.

26 През 2016 г. Banco Popular увеличава капитала си с 2,5 милиарда евро.

27 На 5 декември 2016 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема план за преструктуриране на групата Banco Popular (наричан по-нататък „планът за преструктуриране от 2016 г.“). Инструментът за преструктуриране, предпочетен в плана за преструктуриране от 2016 г., е този за споделяне на загуби, предвиден в член 27 от Регламента за ЕМП.

28 На 3 февруари 2017 г. Banco Popular публикува годишния си отчет за 2016 г., в който обявява нужда от извънредни провизии на стойност 5,7 милиарда евро, водещи до консолидирана загуба в размер на 3,485 милиарда евро, и назначаването на нов главен изпълнителен директор.

29 На 10 февруари 2017 г. DBRS Ratings Ltd (DBRS), понастоящем DBRS Morningstar, понижава рейтинга на Banco Popular с отрицателна прогноза предвид отслабената ѝ капиталова позиция след нетна загуба, надхвърляща предвидената в годишния ѝ отчет загуба, посочена в точка 28 от настоящото решение, и предвид усилията на Banco Popular да намали все още сериозния брой необслужвани активи.

30 На 3 април 2017 г. Banco Popular обявява резултата от вътрешни одити, като посочва, че може да се наложат корекции в годишния отчет за 2016 г. Тези корекции са внесени във финансовия отчет на Banco Popular за първото тримесечие на 2017 г.

31 След това съобщение, на 6 април DBRS Morningstar понижава рейтинга на Banco Popular, като запазва отрицателната прогноза. Съответно на 7 и 21 април 2017 г. Standard & Poor's и Moody's Investors service (наричана по-нататък „Moody's“) също понижават рейтинга на Banco Popular с отрицателна прогноза.

32 На 10 април 2017 г., по време на общото събрание на акционерите на Banco Popular председателят на управителния съвет обявява, че предвид капиталовата позиция на групата и равнището на необслужваните активи банката планира увеличаване на капитала или прехвърляне на стопанска дейност. Главният изпълнителен директор на Banco Popular е сменен по-малко от година след встъпването му в длъжност.

33 През април 2017 г. Banco Popular започва процедура за частна продажба с цел да бъде прехвърлена на силен конкурент и така да възстанови финансовото си състояние. Крайният срок, в който евентуалните купувачи, проявяващи интерес към придобиването на Banco Popular, трябва да подадат оферти, е определен за 10 юни 2017 г.

34 На 5 май 2017 г. Banco Popular представя финансовия си отчет за първото тримесечие на 2017 г., като обявява загуби в размер на 137 милиона евро.

35 На 12 май 2017 г. изискването за ликвидно покритие *(Liquidity Coverage Requirement)* на Banco Popular пада под минималния праг от 80 %, установен в член 460, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от

26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1).

36 С писмо от 16 май 2017 г. Banco Santander SA уведомява Banco Popular, че не може да подаде твърда оферта в рамките на процедурата за частна продажба.

37 На 16 май 2017 г., в уведомление за настъпило важно обстоятелство до Comisión nacional del mercado de valores (Национална комисия за пазара на ценни книжа, Испания) Banco Popular посочва, че потенциални купувачи са проявили интерес да участват в процедурата за частна продажба, но че не е получена твърда оферта.

38 На 19 май 2017 г. агенция Fitch Ratings Ltd понижава дългосрочния рейтинг на Banco Popular.

39 На 23 май 2017 г. председателката на ЕСП, г-жа Elke König, дава интервю за телевизионния канал „Блумберг“, в което е запитана по-специално за състоянието на Banco Popular.

40 През целия май 2017 г. в печата излизат множество статии, в които се съобщава за затрудненията на Banco Popular.

41 През първите дни на юни 2017 г. Banco Popular е изправена пред масови тегления на ликвидни средства.

42 Сутринта на 5 юни 2017 г. Banco Popular подава първо искане за извънредно ликвидно улеснение до Banco de España (Централна банка на Испания), а следобеда — второ искане, в което търсената сума е увеличена поради сериозни движения на ликвидни средства. По искане на Централната банка на Испания и след извършена от ЕЦБ още същия ден преценка на искането на Banco Popular да получи извънредно ликвидно улеснение Управителният съвет на ЕЦБ не представя възражения Banco Popular да получи такова улеснение за периода до 8 юни 2017 г. Banco Popular получава част от това извънредно ликвидно улеснение, след което Централната банка на Испания посочва, че не е в състояние да предостави на Banco Popular допълнително извънредно ликвидно улеснение.

Б. Развитие на процедурата за преструктуриране

43 В точки 47—67 от обжалваното съдебно решение Общият съд излага фактите относно развитието на процедурата за преструктуриране, които могат да бъдат обобщени по следния начин.

44 На 23 май 2017 г. ЕСП възлага на одитна компания Deloitte (наричана по-нататък „Deloitte“), в качеството на независим експерт, да изготви оценка на Banco Popular съгласно член 20 от Регламента за ЕМП.

45 На 24 май 2017 г., на основание член 34 от Регламента за ЕМП, ЕСП иска от Banco Popular информацията, необходима за извършването на оценката. На 2 юни 2017 г. той също така иска от Banco Popular да предостави информация относно процедурата за частна продажба, както и да осигури достъп до защитената виртуална зала за данни, която е създала в рамките на тази процедура.

46 На 3 юни 2017 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема Решение SRB/EES/2017/06 относно предлагането на Banco Popular на пазара, което е адресирано до Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB) (Фонд за организирано преструктуриране на банките, Испания). ЕСП одобрява незабавното започване на процедурата за продажба на Banco Popular от FROB и дава указания на последния относно изискванията за предлагане на пазара съгласно член 39 от Директива 2014/59. ЕСП посочва по-специално, че FROB трябва да се свърже с петимата потенциални купувачи, поканени да подадат оферта в рамките на процедурата за частна продажба.

47 Двама от петимата потенциални купувачи решават да не участват в процедурата за продажба, а един е отхвърлен от ЕЦБ по пруденциални съображения.

48 На 4 юни 2017 г. двамата потенциални купувачи, решили да участват в процедурата за продажба, Banco Santander и Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA, подписват споразумение за неоповестяване на информация, а на 5 юни 2017 г. получават достъп до виртуалната зала за данни.

49 На 5 юни 2017 г. ЕСП приема първа оценка (наричана по-нататък „оценка 1“) съгласно член 20, параграф 5, буква а) от Регламента за ЕМП, която е предназначена да предостави данни с цел да се определи дали са изпълнени условията за започване на процедура за преструктуриране, дефинирани в член 18, параграф 1, първа алинея от този регламент.

50 На 6 юни 2017 г. ЕЦБ извършва оценка за това дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна, след консултация с ЕСП съгласно член 18, параграф 1, втора алинея от посочения регламент.

51 От точка 61 от обжалваното съдебно решение е видно, че вследствие на тази оценка, като взема предвид развитието на финансовото състояние на Banco Popular през 2016 г. и 2017 г., както е обобщено в точки 26—42 от настоящото решение, и по-специално прекомерното теглене на депозити, бързината, с която банката губи ликвидността си, и неспособността ѝ да генерира други ликвидни средства, ЕЦБ приема, че са налице обективни данни, че в близко бъдеще Banco Popular вероятно няма да може да плати своите дългове или други задължения на техния падеж. ЕЦБ стига до извода, че Banco Popular е проблемна или при всички положения има вероятност да стане проблемна в близко бъдеще съгласно член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) и параграф 4, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП.

52 Същия ден Banco Popular уведомява ЕЦБ, че управителният ѝ съвет е стигнал до извода, че има вероятност банката да стане проблемна.

53 Фактите във връзка с процедурата за продажба, както следват от точки 63—67 от обжалваното съдебно решение, могат да бъдат представени по следния начин.

54 С писмо от 6 юни 2017 г. FROB съобщава информацията относно процедурата за продажба и определя крайния срок за подаване на офертите, а именно полунощ на 6 юни 2017 г.

55 Същия ден Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, един от двамата потенциални купувачи на Banco Popular, уведомява FROB, че няма да подаде оферта.

56 Отново на 6 юни 2017 г. Deloitte изпраща на ЕСП втора оценка (наричана по-нататък „оценка 2“), изготвена съгласно член 20, параграф 10 от Регламента за ЕМП. Целта на оценка 2 е да се оцени стойността на активите и пасивите на Banco Popular, да се прецени как биха били третирани акционерите и кредиторите, ако за Banco Popular се проведе обичайно производство по несъстоятелност, както и да се предоставят данни, позволяващи да се вземе решението относно подлежащите на прехвърляне акции и инструменти на собственост и даващи възможност на ЕСП да определи търговските условия за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност. По-специално според тази оценка икономическата стойност на Banco Popular възлиза на 1,3 милиарда евро в най-добрия сценарий, на минус 8,2 милиарда евро в най-неблагоприятния сценарий и на минус 2 милиарда евро при най-добра прогноза.

57 На 7 юни 2017 г. Banco Santander подава твърда оферта.

58 С писмо от 7 юни 2017 г. FROB информира ЕСП, че Banco Santander е подала оферта в 3,12 ч. на 7 юни и че цената, която последната предлага за акциите на Banco Popular, е 1 евро. FROB заявява, че неговият управителен съвет е одобрил Banco Santander като оферент, спечелил състезателната процедура за продажба на Banco Popular, и е решил да предложи на ЕСП да обяви Banco Santander за купувач в решението си за приемане на схема за преструктуриране на Banco Popular.

B. Спорната схема за преструктуриране

59 На 7 юни 2017 г. ЕСП приема спорната схема за преструктуриране на Banco Popular на основание Регламента за ЕМП.

60 В съображения 19, 21—25, съображение 26, буква в) и съображения 36 и 46 от тази схема ЕСП констатира:

– че на 5 декември 2016 г. ЕСП приема план за преструктуриране, в който се определя стратегия за преструктуриране и се определя инструмент за преструктуриране, за който се смята, че е за предпочитане (съображения 19, 21 и 22),

– че видно от оценката на ЕЦБ за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, ликвидността на Banco Popular се е влошила значително от октомври 2016 г. поради тегления на депозити във всички клиентски сегменти; че от това следва, че банката не разполага с много възможности да възстанови ликвидността си, за да може да плаща задълженията си на техния падеж (съображение 23),

– че редица обстоятелства са довели до бързото влошаване на ликвидността на Banco Popular, а именно:

  – през февруари 2017 г. Banco Popular обявява нужда от извънредни провизии на стойност 5,7 милиарда евро, водещи до консолидирана загуба в размер на 3,485 милиарда евро, и назначаването на нов директор,

  – на 10 февруари 2017 г. DBRS Morningstar понижава рейтинга на Banco Popular,

  – на 3 април 2017 г. Banco Popular публикува официално изявление ad hoc относно резултата от вътрешни одити с потенциално съществено въздействие върху

финансовите ѝ отчети, и потвърждава смяната на главния изпълнителен директор по-малко от година след встъпването му в длъжност,

– на 7 април 2017 г. Standard & Poor's и на 21 април Moody's понижават рейтинга на Banco Popular,

– на 12 май 2017 г. Banco Popular нарушава изискването за 80 % ликвидно покритие и след това не успява да възстанови съответствието с нормативно установения праг,

– постоянните отрицателни медийни публикации относно финансовите резултати на Banco Popular и относно предполагаемия непосредствен риск от несъстоятелност или от неликвидност водят до ръст в тегленията на депозити, и

– на 6 юни 2017 г. DBRS и Moody's понижават рейтинга на Banco Popular (съображение 24),

– че горепосочените обстоятелства са довели до значителни тегления на депозити (съображение 25),

– че на 5 юни 2017 г. Banco Popular е получила първо извънредно ликвидно улеснение, след като ЕЦБ е дала съгласие, но че Централната банка на Испания не е била в състояние да ѝ предостави допълнително извънредно ликвидно улеснение (съображение 26, буква в),

– че на 6 юни 2017 г. Banco Popular уведомява ЕЦБ, че управителният ѝ съвет е стигнал до извода, че има вероятност банката да стане проблемна (съображение 36), и

– че инструментът за преструктуриране, предвиден в плана за преструктуриране от 2016 г., не е подходящ при обстоятелствата към момента на преструктурирането (съображение 46).

61 Съгласно член 1 от спорната схема за преструктуриране ЕСП решава да постави Banco Popular в режим на преструктуриране, считано от датата на преструктурирането, с мотива че са изпълнени условията, предвидени в член 18, параграф 1, първа алинея от Регламента за ЕМП.

62 В това отношение, видно от членове 2—4 от спорната схема за преструктуриране, ЕСП приема, най-напред, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, на следващо място, че не съществуват други мерки, които биха могли да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията на Banco Popular, и на последно място, че е необходимо да се извърши преструктуриране под формата на инструмент за продажба на стопанската дейност на Banco Popular, за да се осигури непрекъснатост на критичните функции на банката и да се избегнат значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално в Испания.

63 Вследствие на това в член 5, параграф 1 от спорната схема за преструктуриране ЕСП решава:

„Приложеният спрямо Banco Popular инструмент за преструктуриране се състои в продажба на стопанска дейност съгласно член 24 от Регламент[а за ЕМП] чрез прехвърляне на акции на купувач. Обезценяването и преобразуването на капиталови инструменти ще се извършат непосредствено преди прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност“.

64 В член 6 от спорната схема за преструктуриране се уточняват условията за това обезценяване, както и за продажбата на стопанска дейност. Така в член 6, параграф 1 от нея ЕСП решава:

– най-напред, да се обезцени номиналният размер на дружествения капитал на Banco Popular със сума от 2 098 429 046 евро, което ще доведе до обезсилване на 100 % от акциите на Banco Popular,

– след това, да се преобразува целият основен размер на инструментите на допълнителния капитал от първи ред, които са издадени от Banco Popular и са в обращение към датата на приемане на решението относно спорната схема за преструктуриране, в новоиздадени акции на Banco Popular, „новите акции I“,

– по-нататък, да се обезцени в нулева номиналната стойност на „новите акции I“, което ще доведе до обезсилването на 100 % от тези „нови акции I“,

– накрая, да се преобразува целият основен размер на инструментите на собствения капитал от втори ред, които са издадени от Banco Popular и са в обращение към датата на приемане на решението за преструктуриране, в новоиздадени акции на Banco Popular, „новите акции II“.

65 Член 6, параграф 3 от спорната схема за преструктуриране предвижда, че тези мерки за обезценяване и преобразуване се основават на оценка 2, която се потвърждава от резултатите от прозрачна и открита процедура за продажба, проведена от FROB.

66 В член 6, параграф 5 от спорната схема за преструктуриране ЕСП посочва, че упражнява правомощията си по член 24, параграф 1, буква а) от Регламента за ЕМП, отнасящ се до инструмента за продажба на стопанска дейност, и че разпорежда „новите акции II“ да бъдат прехвърлени на Banco Santander, свободни и необременени от права или привилегии на трето лице срещу плащането на покупна цена от 1 евро. Уточнява се, че купувачът вече се е съгласил с прехвърлянето.

67 В член 6, параграф 6 от тази схема ЕСП посочва, че е едновременно необходимо и подходящо да се разпореди прехвърлянето, като същевременно уточнява, че за да стигне до това решение, той констатира, първо, че започнатата от FROB процедура по продажба на Banco Popular преди приемането на посочената схема отговаря на изискванията, произтичащи от член 24 от Регламента за ЕМП във връзка с член 39 от Директива 2014/59, второ, че FROB в крайна сметка е поканил двама потенциални купувачи да представят оферти, и трето, че в крайна сметка е получена само една валидна оферта.

68 ЕСП посочва също, че прехвърлянето на „новите акции II“ трябва да се осъществи на основание обвързващата оферта на купувача от 7 юни 2017 г. и да се приведе в изпълнение от FROB.

69 Спорната схема за преструктуриране е представена на Комисията за одобрение на 7 юни 2017 г.

70 Същия ден тази институция приема Решение 2017/1246 за одобряване на спорната схема за преструктуриране и уведомява ЕСП за това решение. Както следва от съображение 4 от посоченото решение:

„Комисията е съгласна със схемата за преструктуриране. По-специално тя е съгласна с представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес в съответствие с член 18, параграф 5 от Регламент[а за ЕМП]“.

71 Отново на 7 юни 2017 г. ЕСП уведомява FROB за спорната схема за преструктуриране, като същевременно публикува на уебсайта си съобщение за приемането на тази схема заедно с документ, в който се обобщават последиците от преструктурирането.

72 Същия ден FROB предприема необходимите действия за изпълнение на спорната схема за преструктуриране в съответствие с член 29 от Регламента за ЕМП.

Г. Факти, настъпили след приемането на спорната схема за преструктуриране

73 На 14 юни 2018 г. Deloitte изпраща на ЕСП оценката относно разликата в третирането по член 20, параграфи 16—18 от Регламента за ЕМП, която е изготвена с цел да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на Banco Popular беше образувано обичайно производство по несъстоятелност (наричана по-нататък „оценка 3“). На 31 юли 2018 г. Deloitte изпраща на ЕСП допълнение към тази оценка, с което са поправени някои формални грешки.

74 На 11 юли 2017 г. ЕСП публикува на уебсайта си неповерителен вариант на спорната схема за преструктуриране. В този вариант ЕСП по-специално е заличил някои съдържащи се в съображения 23—26 от него данни относно ликвидните затруднения на Banco Popular, както и съответните части от член 6, параграфи 3 и 4 от спорната схема за преструктуриране относно упражняването на правомощието за обезценяване и преобразуване.

75 През юли 2017 г. ЕЦБ публикува на уебсайта си неповерителен вариант на оценката си за това дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна.

76 На 2 февруари и 31 октомври 2018 г. ЕСП публикува неповерителни варианти на спорната схема за преструктуриране, съдържащи по-малко заличени пасажи, в които вече са явни някои заличени преди това данни, посочени в точка 74 от настоящото решение, с изключение на някои цифрови данни. В този контекст той публикува и неповерителни варианти на оценки 1 и 2.

III. Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

77 На 7 август 2017 г. жалбоподателите подават в секретариата на Общия съд жалба, като искат, първо, да бъдат отменени спорната схема за преструктуриране и Решение 2017/1246, второ, да им бъде присъдено обезщетение за вредите, които твърдят, че са претърпели вследствие на тези решения, и трето, да бъде обявена за недействителна оценка 2 и да им бъде присъдено обезщетение.

A. Производството пред Общия съд

78 С молба, подадена в секретариата на 31 октомври 2017 г., ЕСП иска от Общия съд да разпореди, на основание член 92, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд, действия по събиране на доказателства във връзка с представянето на някои документи, посочени в приложението към молбата. С акт от 28 ноември 2017 г. Общият съд решава да не уважи това искане за извършване на действия по събиране на доказателства на този етап от производството.

79 На 16 февруари 2018 г., в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд приканва ЕСП да предостави последния неповерителен вариант на спорната схема за преструктуриране и неповерителен вариант на оценка 2, които са публикувани на уебсайта му. ЕСП предоставя документите в определения срок.

80 С актове от 12 април 2019 г. Общият съд допуска Кралство Испания и Banco Santander да встъпят в подкрепа на исканията на Комисията и на ЕСП и уважава исканията на жалбоподателите за поверително третиране по отношение на тях.

81 На 16 април 2019 г. жалбоподателите внасят в секретариата на Общия съд писмо с искане за изменение на исканията за действия по събиране на доказателства, направени в жалбата и в репликата им в първоинстанционното производство. Комисията и ЕСП, както и Кралство Испания и Banco Santander представят становище по това искане в определения срок.

82 На 6 май 2019 г. жалбоподателите внасят в секретариата на Общия съд писмо с ново доказателствено искане на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд. Комисията и ЕСП представят становище по това ново доказателствено искане в определения срок.

83 На 9 октомври 2020 г. жалбоподателите отново внасят в секретариата на Общия съд писмо с ново доказателствено искане на основание на същата разпоредба от Процедурния правилник. Комисията и ЕСП, както и Кралство Испания и Banco Santander представят становища по това ново доказателствено искане в определения срок.

84 На 16 март 2021 г., в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд приканва ЕСП да предостави някои документи. С писмо от 30 март 2021 г. ЕСП отговаря, че исканите документи са отчасти поверителни и че могат да бъдат предоставени, ако Общият съд разпореди действие по събиране на доказателства в този смисъл.

85 С определение от 12 май 2021 г. Общият съд разпорежда на ЕСП, на основание, от една страна, член 24, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и от друга страна, член 91, буква б), член 92, параграф 3 и член 103 от Процедурния правилник, да предостави пълния текст на спорната схема за преструктуриране, на оценка 2, на оценката на ЕЦБ от 6 юни 2017 г. за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, и на писмото на ЕЦБ до Banco Popular от 18 май 2017 г. Също така Общият съд разпорежда на ЕСП да предостави неповерителния вариант на писмото на ЕЦБ до Banco Popular от 18 май 2017 г.

86 С определение от 9 юни 2021 г. Общият съд изважда от преписката поверителните варианти на документите, представени от ЕСП в изпълнение на определението от 12 май 2021 г.

Б. Обжалваното съдебно решение

87 В подкрепа на първото си искане, а именно за отмяна на спорната схема за преструктуриране и на Решение 2017/1246, жалбоподателите изтъкват четири основания. Първото основание е нарушение на член 18 от Регламента за ЕМП. Второто основание е нарушение на член 20 от този регламент. Третото основание е нарушение на правото на изслушване и на правото на достъп до преписката, закрепени в член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). Четвъртото основание е нарушение на задължението за мотивиране. В становището си по изявленията при встъпване жалбоподателите повдигат и ново основание, а именно нарушение на член 24 от посочения регламент.

88 Второто искане на жалбоподателите е ЕСП и Комисията да бъдат осъдени да им платят обезщетение на основание извъндоговорната си отговорност. Жалбоподателите отправят две отделни искания за обезщетение, като първото е основано на отмяната на спорната схема за преструктуриране и на Решение 2017/1246, а второто е независимо от тази отмяна.

89 Третото искане на жалбоподателите е за отмяна на оценка 2, като те претендират и за обезщетение.

90 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата в нейната цялост.

91 В това решение той отхвърля и исканията на жалбоподателите за процесуално-организационни действия и за събиране на доказателства.

IV. Искания на страните в производството по обжалване пред Съда

92 Жалбоподателите молят Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да уважи исканията им пред Общия съд, а именно да бъдат отменени спорната схема за преструктуриране и Решение 2017/1246 и вследствие на това Комисията и ЕСП да бъдат осъдени да възстановят инвестициите им в Banco Popular или, при условията на евентуалност, да бъдат осъдени да платят обезщетение на основание извъндоговорната си отговорност,

– да осъди Комисията и ЕСП да им платят обезщетение на основание извъндоговорната си отговорност, независимо от отмяната на спорната схема за преструктуриране и Решение 2017/1246,

– да обяви оценка 2 за недействителна и да осъди Комисията и ЕСП да им платят обезщетение,

– да осъди Комисията и ЕСП да платят разноските в производствата пред двете инстанции,

– да разпореди присъдените суми да бъдат увеличени с компенсаторна лихва, считано от 23 май 2017 г., или при условията на евентуалност, считано от 7 юни 2017 г., до датата на обявяване на настоящото съдебно решение, както и с мораторни лихви, считано от датата на обявяване на настоящото съдебно решение, с изключение на разноските по настоящото производство, мораторните лихви за които започват да се начисляват, считано от датата на обявяване на настоящото съдебно решение,

– да им присъди всяко друго допълнително обезщетение, което счете за подходящо.

93 Комисията, ЕСП, Кралство Испания и Banco Santander искат съответно от Съда да отхвърли жалбата срещу решението на Общия съд и да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

94 В случай че Съдът уважи жалбата срещу решението на Общия съд и реши, в съответствие с член 61 от Статута на Съда на Европейския съюз, сам да се произнесе по жалбата за отмяна, Banco Santander го моли в съответствие с член 264, втора алинея ДФЕС да ограничи обхвата на решението, което ще постанови, като запази последиците от продажбата на Banco Popular на Banco Santander.

V. По жалбата пред Съда

95 Жалбоподателите излагат четири основания в подкрепа на жалбата си пред Съда. Първото и второто основание са нарушения съответно на членове 18 и 20 от Регламента за ЕМП. С третото и четвъртото основание жалбоподателите оспорват правилността на решението на Общия съд да отхвърли исканията им за обезщетение.

A. Предварителни съображения

96 Като начало следва да се отбележи, че с жалбата, която е в основата на жалбата пред Съда, жалбоподателите искат отмяната както на спорната схема за преструктуриране, така и на Решение 2017/1246.

97 Макар в решение от 18 юни 2024 г., Комисия/ЕСП (C-551/22 P, EU:C:2024:520, т. 102 и 103), Съдът вече да е постановил, че спорната схема за преструктуриране не представлява обжалваем акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, поради което жалбата е недопустима в частта относно тази схема, Решение 2017/1246, с което Комисията е одобрила тази схема, има характеристиките на акт, срещу който може да бъде подадена жалба за отмяна на основание член 263, четвърта алинея ДФЕС.

98 Въпреки това Съдът уточнява, че в производството по жалба за отмяна на решение на Комисията като Решение 2017/1246 засегнатите физически или юридически лица могат да се позоват на незаконосъобразността на схемата за преструктуриране, която тази институция е одобрила, придавайки ѝ съответно задължителни правни последици, а това може да гарантира на тези лица достатъчна съдебна защита. Освен това се смята, че с одобрението си Комисията възприема елементите и мотивите, съдържащи се в тази схема, поради което трябва евентуално да отговаря за тях пред съдилищата на Съюза (решение от 18 юни 2024 г., Комисия/ЕСП, C-551/22 P, EU:C:2024:520, т. 96 и цитираната съдебна практика).

99 Ето защо именно в този контекст следва да бъдат разгледани основанията, с които се оспорва законосъобразността на спорната схема за преструктуриране.

Б. По петата част от второто основание, отнасяща се до нарушение на член 90 от Регламента за ЕМП, както и на членове 17, 41 и 52 от Хартата във връзка с член 1 от Първия допълнителен протокол към ЕКПЧ, и по шестата част от това основание, отнасяща се нарушение на задължението за мотивиране по член 296 ДФЕС

100 В рамките на петата и шестата част от второто основание, които следва да бъдат разгледани на първо място, жалбоподателите по същество твърдят, че достъпът до пълния текст по-специално на спорната схема за преструктуриране, както и на оценки 1 и 2 им е необходим, за да упражнят правото си на ефективни правни средства за защита (пета част от това основание), и че мотивите на спорната схема за преструктуриране, на оценка 2 и на Решение 2017/1246 са непълни поради заличената в тези документи информация (шеста част от посоченото основание).

1. По петата част от второто основание

101 В рамките на петата част от второто основание жалбоподателите изтъкват нарушение на правото им на достъп до преписката на основание член 90 от Регламента за ЕМП, както и на членове 17, 41 и 52 от Хартата във връзка с член 1 от Допълнителен протокол № 1 към Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, подписан в Париж на 20 март 1952 г. (наричан по-нататък „Първият допълнителен протокол към ЕКПЧ“). Тази част се подразделя на четири оплаквания.

а) Доводи на страните

102 На първо място, жалбоподателите твърдят, че в точки 503 и 504 от обжалваното съдебно решение Общият съд се е основал на неправилно тълкуване на член 90 от Регламента за ЕМП, тъй като е приел, че гарантираното от този член право на достъп до преписката се отнася единствено до субекта, предмет на решението за преструктуриране. Всъщност в текста на тази разпоредба на испански („*personas sujetas a las decisiones*“), английски („*persons who are the subject of*“) и португалски език („*pessoas sujeitas às decisões*“) не се визирал предметът на решението за преструктуриране, а лицата, спрямо които е взето такова решение. Освен това член 41, параграф 2, буква б) от Хартата също гарантирал правото на достъп на всяко лице до документите, които се отнасят до него.

103 На второ място, незачитането на правото на достъп до преписката в хода на административното производство, предхождащо приемането на решение, не можело да бъде санирано в хода на съдебното производство и можело, когато е нарушено правото на защита, да доведе до отмяна на това решение. Обстоятелството, че жалбоподателите е трябвало да започнат съдебното производство, без да са запознати с преписката, обаче накърнявало правото им на защита, още повече че те все още нямали достъп до пълната преписка.

104 На трето място, в точки 505 и 515 от обжалваното съдебно решение, като се основавал по-специално на член 41, параграф 2, буква б) от Хартата и на член 90, параграф 4 от Регламента за ЕМП, Общият съд отказал достъпа до някои данни, съдържащи се в

спорната схема за преструктуриране, в оценка 2 и в други подготвителни документи, с мотива че те са поверителни. Правото на достъп до преписката обаче трябвало да се спазва дори когато приложимата правна уредба не предвижда изрично такова формално изискване.

105 На четвърто и последно място, съгласно припомнената в точка 475 от това решение съдебна практика ограничението на правото на изслушване на съответните лица съставлява прекомерно и недопустимо засягане само ако заинтересованите лица са лишени от възможността да оспорят посочените мерки в последващо производство и да изложат надлежно становището си в него. Обратно обаче на постановеното от Общия съд в тази точка, подобна възможност предполагала пълен достъп до преписката. Освен това, видно от практиката на Европейския съд по правата на човека, член 1 от Първия допълнителен протокол към ЕКПЧ изисквал възможност за обсъждане при условията на състезателност, при което се спазва принципът на равните процесуални възможности, във всяко производство, налагащо отказ от правото на собственост.

106 Комисията повдига възражение за недопустимост на твърденията за наличие на второто основание в петата му част, тъй като изложените в жалбата пред Съда доводи не били достатъчно ясни и точни. ЕСП счита, че доводът за разминаване в текста на член 90, параграф 4 от Регламента за ЕМП на различните езици, е недопустим. Във всички случаи твърденията за наличие на второто основание в петата му част били неоснователни.

107 ЕСП, Кралство Испания и Banco Santander поддържат, че твърденията за наличие на основанието в тази му част са неоснователни.

б) Съображения на Съда

108 Що се отнася до допустимостта на твърденията за наличие на второто основание в петата му част, следва да се отбележи, че независимо от известна неяснота, изтъкнатите доводи позволяват да се разбере, че на основание член 90, параграф 4 от Регламента за ЕМП и членове 17, 41 и 52 от Хартата във връзка с член 1 от Първия допълнителен протокол към ЕКПЧ жалбоподателите се позовават на правото на достъп до пълния текст на спорната схема за преструктуриране, на оценка 2 и на други подготвителни документи.

109 По-специално те критикуват съображенията, изложени, от една страна, в точки 497—504 от обжалваното съдебно решение, по които Общият съд отхвърля довода им, че не са имали право на достъп до преписката за преструктурирането на Banco Popular, и от друга страна, в точки 505 и 515 от това решение, по които Общият съд приема, че противно на поддържаното от жалбоподателите, наличието на поверителна информация в преписката не допуска пълен достъп до нея.

110 Що се отнася до довода за разминаване в текста на член 90, параграф 4 от Регламента за ЕМП на различните езици, той се отнася конкретно до точки 503 и 504 от обжалваното съдебно решение и трябва да се счита, че с него се оспорва изводът на Общия съд в тези точки. Допустимо е жалбоподателят да обжалва решението на Общия съд на основания, произтичащи от самото обжалвано съдебно решение и насочени към оспорване, от правна гледна точка, на неговата правилност (решение от 25 януари 2022 г., Комисия/European Food и др., C-638/19 P, EU:C:2022:50, т. 77 и цитираната съдебна практика).

111 Ето защо следва да се отхвърли възражението на Комисията и ЕСП за недопустимост на твърденията за наличие на второто основание в петата му част.

112 Що се отнася до същността на спора, видно от съображенията в точки 497—504 от обжалваното съдебно решение, за да отхвърли доводите за незачитане на правото на достъп до цялата информация, съдържаща се в преписката, Общият съд се е основал както на неприложимостта ratione personae на член 90, параграф 4 от Регламента за ЕМП, така и на наличието в преписката на поверителна информация. Следва обаче да се констатира, че всяко от тези съображения само по себе си може да обоснове решението на Общия съд.

113 На първо място, що се отнася до въпроса дали Общият съд правилно е приел, че задължението за поверителност може да бъде пречка за достъпа до пълния текст на спорната схема за преструктуриране, оценка 2 и други подготвителни документи, следва да се припомни, че член 90, параграф 4 от Регламента за ЕМП предвижда, че лицата, по отношение на които се прилага дадено решение на ЕСП, имат право на достъп до съответната преписка на ЕСП, като същевременно уточнява, от една страна, че тези лица разполагат с това право при зачитане на законния интерес на други лица за опазване на техните търговски тайни, и от друга страна, че посоченото право не включва достъп до поверителна информация или вътрешни подготвителни документи на ЕСП. Освен това е важно да се подчертае задължението на всяка институция да упражнява правомощията си в съответствие с общите принципи на правото на Съюза, и конкретно с принципа на добра администрация, който понастоящем е изрично закрепен в член 41 от Хартата, чийто параграф 2, буква б) гарантира правото на достъп на всяко лице до документите, които се отнасят до него, като се зачитат легитимните интереси, свързани с поверителността и професионалната и служебна тайна (вж. в този смисъл решение от 12 май 2022 г., Klein/Комисия, C-430/20 P, EU:C:2022:377, т. 87).

114 От самия текст на тези разпоредби следва, че правото на достъп до преписката е ограничено от необходимостта от защита на поверителната информация. Така наложените ограничения на това право отразяват задължението за поверителност, закрепено в член 339 ДФЕС. В това отношение Съдът вече е постановил, че институциите, органите, службите и агенциите на Съюза по принцип са длъжни в приложение на принципа на защита на търговската тайна — общ принцип на правото на Съюза, който е конкретизиран по-специално в член 339 ДФЕС, да не разкриват пред конкурентите на частен оператор предоставената от него поверителна информация (решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 109 и цитираната съдебна практика).

115 В рамките на въведения с Регламента за ЕМП режим обаче спазването на изискванията за професионална тайна по член 339 ДФЕС е уточнено не само с условието, посочено в член 90, параграф 4 от Регламента за ЕМП, но и в член 88, параграф 1, втора алинея от този регламент, който забранява на ЕСП да разкрива информацията, за която се прилагат тези изисквания, на друг частен или публичен субект, освен ако разкриването ѝ е необходимо за целите на съдебно производство. Както се уточнява в член 88, параграф 5 от посочения регламент, преди да разкрие дадена информация, ЕСП е длъжен да се увери, че тя не съдържа поверителна информация.

116 В случая Общият съд констатира в точка 525 от обжалваното съдебно решение, която не се критикува в производството по обжалване пред Съда, че разпределеното от Общия съд представяне на документи не гарантира на жалбоподателите достъпа до всички тези документи, ако те съдържат поверителни данни.

117 При това положение следва да се приеме, че в точки 505, 506, 515 и 527 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че жалбоподателите не могат да се позовават на право на достъп до пълния текст на спорната схема за преструктуриране, оценка 2 и други подготвителни документи, тъй като в пълния им текст се съдържа поверителна информация.

118 Противно на поддържаното от жалбоподателите, правото на ефективни правни средства за защита не налага пълен достъп до преписката, когато е налице поверителна информация.

119 В това отношение от постоянната съдебна практика безспорно следва, че ефективността на съдебния контрол, гарантиран в член 47 от Хартата, изисква заинтересованото лице да може да се запознае с основанията за взетото спрямо него решение посредством прочита на самото решение или чрез съобщаване на тези основания по искане на това лице, без да се засяга правомощието на компетентния съд да изиска съобщаването им от съответния орган, за да може то да защити правата си при възможно най-добрите условия и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали е необходимо да сезира компетентния съд, както и за да се предостави на този съд пълна възможност за упражняване на контрол за законосъобразност на разглежданото решение (вж. в този смисъл решения от 4 юни 2013 г., ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, т. 53 и цитираната съдебна практика, и от 24 ноември 2020 г., Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 и C-226/19, EU:C:2020:951, т. 43).

120 При все това Съдът е приел също в няколко области на правото на Съюза, че мотивите на акт, пораждащ неблагоприятни последици за правен субект, които се основават на преценка на относителното положение на частни оператори, могат до известна степен да бъдат ограничени, за да се защити информацията за тези оператори, попадаща в обхвата на търговската тайна. Въпреки това задължението за опазване на търговската тайна не би могло да лиши от съдържание задължението за мотивиране. При това положение, макар такъв акт да може с оглед на задължението за опазване на търговската тайна да бъде мотивиран в достатъчна степен, без да съдържа всички цифрови данни, на които се основават съображенията, от мотивите трябва все пак по ясен и недвусмислен начин да личат тези съображения, както и използваната методология (вж. в този смисъл решения от 1 юли 2008 г., Chronopost и La Poste/UFEX и др., C-341/06 P и C-342/06 P, EU:C:2008:375, т. 108—111, от 21 декември 2016 г., Club Hotel Loutraki и др./Комисия, C-131/15 P, EU:C:2016:989, т. 48, и от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 110, 111 и 120).

121 Следователно при наличието на поверителна информация член 47 от Хартата не предоставя на съответното лице право на пълен достъп до преписката, стига да са спазени условията, припомнени в точки 119 и 120 от настоящото решение.

122 В точка 526 от обжалваното съдебно решение обаче Общият съд отбелязва, без това да се оспорва в производството по обжалване пред Съда, че заличените данни в неповерителните варианти на спорната схема за преструктуриране, оценка 2 и други подготвителни документи нямат значение за решаването на спора.

123 На последно място, що се отнася до членове 17 и 52 от Хартата, както и до член 1 от Първия допълнителен протокол към ЕКПЧ, следва да се припомни, че макар основните права, признати в Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., да са част от правото на Съюза като общи принципи, както потвърждава член 6, параграф 3 ДЕС, и макар член 52, параграф 3 от Хартата да предвижда, че съдържащите се в тази харта права, съответстващи на права, гарантирани от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, имат същия смисъл и обхват като дадените им в посочената конвенция, все пак, докато Съюзът не се присъедини към тази конвенция, тя не представлява юридически акт, формално интегриран в правния ред на Съюза. Съответно контролът за законосъобразност на актовете на Съюза трябва да се извършва единствено от гледна точка на основните права, гарантирани с Хартата, и по-специално от гледна точка на член 17 от нея (вж. в този смисъл решение от 15 февруари 2016 г., N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, т. 45 и 46 и цитираната съдебна практика).

124 Правото на собственост, закрепено в член 17 във връзка с член 51, параграф 1 от Хартата, обаче не може да се тълкува в смисъл, че предоставя на съответното лице достъп до съдържащата се в преписката информация, който би надхвърлил изискванията, произтичащи от припомнената в точки 119 и 120 от настоящото решение съдебна практика.

125 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се констатира, че Общият съд правилно е приел, че жалбоподателите не са имали право да получат достъп до пълния текст на спорната схема за преструктуриране, оценка 2 и други подготвителни документи.

126 Както следва от точка 112 от настоящото решение, дори да се приеме за основателен доводът на жалбоподателите, че в качеството си на акционери на преструктурирания субект са могли да се позоват на гарантираното в член 90, параграф 4 от Регламента за ЕМП право, с него не би могла да се оспори законосъобразността на решението на Общия съд, посочено в предходната точка, поради което този довод трябва да бъде отхвърлен като неотносим.

127 От това следва, че твърденията за наличие на второто основание в петата му част са частично неоснователни и частично неотносими.

2. По шестата част от второто основание

128 В рамките на шестата част от второто основание жалбоподателите поддържат, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото при проверката дали в спорната схема за преструктуриране, оценка 2 и Решение 2017/1246 е спазено задължението за мотивиране, закрепено в член 296 ДФЕС.

а) Доводи на страните

129 На първо място, жалбоподателите изтъкват непълнотата на мотивите в спорната схема за преструктуриране.

130 Най-напред, те изтъкват, че в точки 543 и 545 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е приел, че в тази схема са изложени пълни мотиви за констатацията, че субектът е проблемен, при положение че ЕСП не разгледал други надеждни разрешения.

Освен това ЕСП само констатирал, без да даде други обяснения, че други разрешения не позволявали справяне с проблемите с ликвидността на Banco Popular. В допълнение ЕСП не изложил никакви мотиви относно избора на инструмента за продажба, нито уточнил защо този инструмент бил най-доброто разрешение. В този контекст те поддържат също, че противно на постановеното от Общия съд в точки 556 и 557 от обжалваното съдебно решение, ЕСП е трябвало да мотивира защо счита, че останалата част от посоченото в тези точки извънредно ликвидно улеснение вече няма да бъде изплатена.

131 На следващо място, в точки 536—540 от обжалваното съдебно решение Общият съд приел неправилно, че изложените в член 6, параграф 6 от схемата факти можели да обосноват процедурата за публична продажба на Banco Popular. В това отношение те критикуват главно липсата на данни за причините, поради които всички заинтересовани лица, с изключение на Banco Santander, са се въздържали да представят оферта. Освен това ЕСП трябвало да уточни в спорната схема за преструктуриране защо FROB не е предоставил на едно от тези лица нов срок, за да представи офертата си. Освен това определянето на продажната цена на Banco Popular също не било мотивирано.

132 В допълнение, противно на приетото от Общия съд в точка 553 от обжалваното съдебно решение, мотивите относно плана за преструктуриране от 2016 г., изложени в съображения 44—46 от спорната схема за преструктуриране, били непълни. Всъщност в тези съображения не били разгледани разпоредбите относно план за действие при извънредни ситуации, позволяващ бързо да се получат ликвидни средства, и сценарий, позволяващ преодоляването на ликвидни затруднения в продължение на четири месеца, при положение че според жалбоподателите тези разпоредби позволявали справянето с проблеми с ликвидността.

133 На последно място, противно на съображенията в точка 551 от обжалваното съдебно решение, в спорната схема за преструктуриране трябвало също така да се обясни защо Deloitte отговаря на изискванията за независимост и безпристрастност.

134 На второ място, жалбоподателите твърдят, че оценка 2 не отговаря на изискванията, произтичащи от член 296 ДФЕС. Противно на установеното от Общия съд в точка 558 от обжалваното съдебно решение, от точка 82, подточки iv) и viii) от представената от тях в първоинстанционното производство реплика следвало, че те вече поставили под въпрос конкретни заличавания във връзка с оценката на провизиите за правни рискове и взаимодействията.

135 В неповерителния вариант на оценка 2 обаче били заличени пасажи, които са важни, за да се разбере оценката на Banco Popular, а именно, в първата част, някои изчисления и общата стойност на позициите, отнасящи се до провизиите за правни рискове, съвместните предприятия и взаимодействията, във втората част — междинните стойности на всяка оценена позиция и общите суми за възстановяване на кредиторите в най-добрия и най-лошия сценарий в случай на несъстоятелност, както и значителни части от приложенията. Според жалбоподателите мащабът на тези заличавания значително превишава пределите на задължението за мотивиране, произтичащо от съдебната практика, припомнена в точка 565 от обжалваното съдебно решение, и не може да бъде обоснован със задължението за поверителност, изтъкнато в точка 566 от това решение.

136 На трето място, в Решение 2017/1246 на Комисията също не било изпълнено задължението за мотивиране. От една страна, Общият съд неправилно приел в точки 576 и 577 от обжалваното съдебно решение, че решение, с което, както в настоящия случай, Комисията само изразява съгласието си с текста на решението на ЕСП, е надлежно мотивирано предвид твърде краткия срок, с който тази институция разполага.

137 От друга страна, жалбоподателите оспорват точки 580—583 от обжалваното съдебно решение, в които Общият съд приема, че доводът им за нарушение на принципите относно делегирането на правомощия, установени в решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7), представлява ново основание, което трябва да се отхвърли като недопустимо. Всъщност в точка 153 от първоинстанционната си жалба те се позовали на тази съдебна практика във връзка със задължението на Комисията за контрол и липсата на мотиви в нейното напълно имплицитно решение.

138 Комисията и Banco Santander поддържат, че твърденията за наличие на второто основание в шестата му част са недопустими, тъй като жалбоподателите само повтарят доводите, изтъкнати в първоинстанционното производство, и не посочват точно оспорваните точки от обжалваното съдебно решение. Във всички случаи твърденията за наличие на основанието в шестата му част били неоснователни.

139 ЕСП и Кралство Испания поддържат, че твърденията за наличие на основанието в тази му част са неоснователни.

б) Съображения на Съда

1) По допустимостта

140 Най-напред, що се отнася до повдигнатото от Комисията и Banco Santander възражение за недопустимост, трябва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика от член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, както и от член 168, параграф 1, буква г) и член 169, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда следва, че жалбата трябва точно да посочва оспорените части от мотивите на съдебното решение, чиято отмяна се иска, и да посочва точно правните доводи, с които конкретно се подкрепя това искане, тъй като в противен случай жалбата или съответното основание ще бъдат недопустими. Жалба, която не съдържа доводи, насочени към установяване на грешката при прилагане на правото, опорочаваща обжалваното решение, а само възпроизвежда буквално изложени пред Общия съд основания и доводи, включително тези, които се основават на изрично отхвърлени от тази юрисдикция факти, не отговаря на произтичащите от посочените разпоредби изисквания за мотивиране. Всъщност такава жалба реално представлява просто искане за преразглеждане на подадената пред Общия съд искова молба или жалба, което е извън компетентността на Съда (решение от 11 януари 2024 г., Planistat Europe и Charlot/Комисия, C-363/22 P, EU:C:2024:20, т. 40 и 41 и цитираната съдебна практика).

141 При все това, след като жалбоподател оспорва тълкуването или прилагането на правото на Съюза от Общия съд, правните въпроси, разгледани на първа инстанция, могат отново да бъдат разисквани в рамките на обжалването пред Съда. Всъщност, ако жалбоподателят не може да основе жалбата си пред Съда на вече изложени пред Общия съд основания и

доводи, производството по жалбата отчасти би се обезсмислило (решения от 12 септември 2006 г., Reynolds Tobacco и др./Комисия, C-131/03 P, EU:C:2006:541, т. 51, и от 9 юли 2020 г., Haswani/Съвет, C-241/19 P, EU:C:2020:545, т. 50 и цитираната съдебна практика).

142 В случая обаче с шестата част от второто основание по същество се оспорва решението на Общия съд по някои от поставените му в първоинстанционното производство правни въпроси, свързани по-специално със задължението за мотивиране, което институциите имат по силата на член 296 ДФЕС. Също така не може всички твърдения за наличие на това основание в шестата му част да бъдат обявени за недопустими, доколкото в рамките на споменатата част от основанието са посочени точно оспорваните точки от обжалваното съдебно решение, както и доводите в нейна подкрепа.

143 Въпреки това първото оплакване е частично недопустимо, доколкото жалбоподателите оспорват пълнотата на мотивите за плана за преструктуриране от 2016 г. Всъщност, макар, както следва от точка 552 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателите да са изтъкнали липсата на мотиви, що се отнася, от една страна, до предвидените в този план стратегия за преструктуриране и инструмент за преструктуриране, и от друга страна, до причините, поради които този план не е бил следван, те вече поддържат, че този план предвижда механизми, които са щели да позволят да се избегне неизпълнението на задължения от страна на Banco Popular. По този начин обаче те изтъкват нов довод, който поради това трябва да бъде обявен за недопустим в производството по обжалване пред Съда.

144 Що се отнася до второто оплакване, твърденията на жалбоподателите във връзка с оценка 2, както отбелязва генералният адвокат Čapeta в точка 61 от заключението си по дело Aeris Invest/Комисия и ЕСП (C-535/22 P, EU:C:2024:233), което в съответствие с точка 4 от него трябва да се чете заедно със заключението ѝ по настоящото дело, представляват ново основание, повдигнато в производството по обжалване пред Съда, доколкото в точка 558 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че жалбоподателите не са уточнили частите от оценка 2, които не са могли да разберат.

145 Макар жалбоподателите да оспорват тази констатация с мотива, че в точка 82, подточки iv) и viii) от подадената от тях в първоинстанционното производство реплика са изтъкнали заличавания във връзка с оценката на провизиите за правни рискове и взаимодействията, следва все пак да се отбележи, че с доводите, изложени в точка 82 от посочената реплика, жалбоподателите не изтъкват нарушение на задължението за мотивиране, а на член 20 от Регламента за ЕМП. В подкрепа на това е обстоятелството, че тези доводи показват, че те са могли да разберат и да оспорят оценка 2. В точка 558 от обжалваното съдебно решение обаче Общият съд е разгледал доводите на жалбоподателите за нарушение на задължението за мотивиране.

146 Следователно второто оплакване от шестата част от второто основание съставлява ново основание, доколкото с него се оспорват мотивите в оценка 2, и следователно трябва да бъде отхвърлено като недопустимо.

2) По същество

147 С първото и третото оплакване от шестата част от второто основание жалбоподателите упрекват Общия съд, че не е спазил изискванията, произтичащи от член 296 ДФЕС, що се отнася до проверката на мотивите в спорната схема за преструктуриране и в Решение 2017/1246.

148 В това отношение следва да се припомни, че задължението за мотивиране представлява съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за правилността на мотивите, който се отнася до законосъобразността по същество на спорния акт (решение от 18 януари 2024 г., Jenkinson/Съвет и др., C-46/22 P, EU:C:2024:50, т. 130 и цитираната съдебна практика).

149 Освен това съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която е издала акта, така че да дадат възможност на заинтересованото лице да се запознае с основанията за взетите мерки, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол, но тези мотиви следва да са съобразени с естеството на съответния акт и с контекста на приемането му. В това отношение не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите са пълни следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя, и по-специално на интереса, който адресатите на акта могат да имат от получаване на разяснения (вж. в този смисъл решения от 8 май 2019 г., Landeskreditbank Baden-Württemberg/ЕЦБ, C-450/17 P, EU:C:2019:372, т. 85 и 87, и от 29 септември 2022 г., ABLV Bank/ЕСП, C-202/21 P, EU:C:2022:734, т. 193 и цитираната съдебна практика).

150 Освен това Съдът вече е постановил, че степента на точност на мотивите на едно решение трябва да бъде съразмерна с действителните възможности, техническите условия и сроковете, при които то трябва да бъде прието. Съответно при съставянето на даден акт институциите на Съюза не са длъжни да вземат отношение по очевидно второстепенни доказателства или да предвидят възникването на евентуални възражения (вж. в този смисъл решения от 10 юли 2008 г., Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, т. 167 и цитираната съдебна практика, и от 6 ноември 2012 г., Éditions Odile Jacob/Комисия, C-551/10 P, EU:C:2012:681, т. 48).

151 Въпреки това, както бе посочено в точки 114 и 115 от настоящото решение, институциите, органите, службите и агенциите на Съюза по принцип са длъжни — в приложение на принципа на защита на търговската тайна, конкретизиран по-специално в член 339 ДФЕС, както и в член 88, параграф 1, втора алинея и член 90, параграф 4 във връзка със съображение 116 от Регламента за ЕМП — да не разкриват поверителна информация, за която се прилагат изискванията за професионална тайна.

152 Съгласно постоянната съдебна практика, припомнена в точка 120 от настоящото решение, мотивите на акт, пораждащ неблагоприятни последици за правен субект, които се основават на преценка на относителното положение на частни оператори, могат до известна степен да бъдат ограничени, за да се защити информацията за тези оператори, попадаща в обхвата на търговската тайна. Въпреки това задължението за опазване на търговската тайна не би могло да лиши от съдържание задължението за мотивиране. При това положение, макар такъв акт да може с оглед на задължението за опазване на

търговската тайна да бъде мотивиран в достатъчна степен, без да съдържа всички цифрови данни, на които се основават съображенията, от мотивите трябва все пак по ясен и недвусмислен начин да личат тези съображения, както и използваната методология.

i) По мотивите на спорната схема за преструктуриране

153 На първо място, жалбоподателите твърдят, че мотивите относно условията за преструктуриране, предвидени в член 18, параграф 1, първа алинея, буквиа) и б) от Регламента за ЕМП, са непълни.

154 Що се отнася до условието, предвидено в член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) от този регламент, критиката по отношение на точка 543 от обжалваното съдебно решение се основава на принципната постановка, че ЕСП е трябвало да провери дали съществуват други надеждни решения, преди да заключи, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна.

155 Такова изискване обаче не произтича от член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) и параграф 4, буква в) от Регламента за ЕМП, съгласно който се счита, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен, ако той не може или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще няма да може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж. При това положение Общият съд правилно е приел в точки 542—544 от обжалваното съдебно решение, че съдържащите се в съображения 23 и 24 от спорната схема за преструктуриране данни относно влошаването на ликвидността на Banco Popular удостоверяват надлежно, че тази банка е проблемна или има вероятност да стане проблемна.

156 Що се отнася до условието, предвидено в член 18, параграф 1, първа алинея, буква б) от Регламента за ЕМП, жалбоподателите поддържат, че ЕСП само констатира, без да даде друго обяснение, че други разрешения не позволяват справяне с проблемите с ликвидността на Banco Popular.

157 Налага се обаче изводът, че тези доводи произтичат от явно неправилно тълкуване на обжалваното съдебно решение и на спорната схема за преструктуриране. Всъщност в точка 545 от обжалваното съдебно решение Общият съд се основава на констатациите в точки 188—192 от това решение, от които е видно, че в член 3 от спорната схема за преструктуриране подробно са изложени причините, поради които ЕСП е заключил, че липсват алтернативни мерки за справяне с проблемите с ликвидността на Banco Popular.

158 В този контекст, що се отнася до извънредното ликвидно улеснение, от точка 153 от обжалваното съдебно решение следва, че в съображение 26, буква в) от спорната схема за преструктуриране ЕСП е констатирал, че към момента на преструктурирането такова улеснение не е било на разположение. Въз основа на тази констатация обаче Общият съд е приел в точки 556 и 557 от обжалваното съдебно решение, без да допуска грешка при прилагане на правото, че ЕСП не е бил длъжен да уточни причините, поради които не е било на разположение извънредно ликвидно улеснение.

159 На второ място, жалбоподателите оспорват мотивите относно определянето и прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност като инструмент за преструктуриране.

160 Що се отнася до точка 545 от обжалваното съдебно решение, доколкото жалбоподателите твърдят, че ЕСП не е изяснил причините, поради които инструментът за продажба на стопанска дейност е бил избран като инструмент за преструктуриране, следва да се констатира, че напротив, Общият съд е приел в нея, че член 5 от спорната схема за преструктуриране съдържа обяснения относно избора на този инструмент и относно причините, поради които ЕСП е приел, че другите инструменти, изброени в член 22, параграф 2 от Регламента за ЕМП, не биха постигнали целите на преструктурирането в същата степен. Предвид тези констатации на Общия съд доводът за липса на мотиви не може да бъде приет.

161 Що се отнася до процедурата по публична продажба на Banco Popular, в точки 536 и 537 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че данните в член 6, параграф 6 от спорната схема за преструктуриране позволяват да се разбере развитието на тази процедура и че в края ѝ е била представена само една валидна оферта, като ЕСП е счел за разумно да я приеме, за да се предотврати изпадането на Banco Popular в състояние на неконтролирана неплатежоспособност.

162 Предвид тези данни Общият съд правилно е приел, че ЕСП не е бил длъжен да уточнява причините, поради които всички заинтересовани лица, с изключение на Banco Santander, са се въздържали да представят оферта. Освен това от точка 540 от обжалваното съдебно решение следва, че продажната цена не е била определена от ЕСП, а е резултат от състезателната процедура за продажба, проведена от FROB, и от цената, предложена от Banco Santander.

163 Освен това жалбоподателите неправилно поддържат, че ЕСП е трябвало да посочи в спорната схема за преструктуриране конкретна причина, поради която FROB не е дал нов срок на едно от заинтересованите лица. Всъщност, както отбелязва Общият съд в точка 540 от посоченото решение, доколкото на 6 юни 2017 г. това заинтересовано лице уведомява FROB за решението си да не подава оферта, такова уточнение не е било необходимо.

164 На трето и последно място, що се отнася до довода на жалбоподателите, че в спорната схема за преструктуриране е трябвало да се уточни и че независимият оценител, нает за оценка 2, отговаря на изискванията за независимост и безпристрастност, в точка 551 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно приема, че такова уточнение не е необходимо, за да се разбере спорната схема за преструктуриране.

165 От това следва, че трябва да бъде отхвърлено първото оплакване, а именно за нарушение на член 296 ДФЕС, що се отнася до спорната схема за преструктуриране.

ii) По мотивите на Решение 2017/1246

166 На първо място, жалбоподателите твърдят, че в точки 576 и 577 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е приел, че Решение 2017/1246, с което Комисията само изразява съгласието си с текста на спорната схема за преструктуриране, отговаря на изискванията по член 296 ДФЕС поради много краткия срок, с който е разполагала Комисията.

167 В това отношение следва да се отбележи, че в съображения 2—5 от Решение 2017/1246 са посочени мотивите, по които Комисията е приела това решение. След като в съображения 2 и 3 от посоченото решение констатира по същество, че съгласно данните в спорната схема за преструктуриране всички условия за преструктуриране, изложени в член 18, параграф 1, първа алинея от Регламента за ЕМП, са изпълнени по отношение на Banco Popular и че тази схема поставя посочената банка в режим на преструктуриране и определя прилагането на инструмента за продажба на стопанската ѝ дейност, в съображение 4 от същото решение Комисията уточнява, че „е съгласна със схемата за преструктуриране“ и „по-специално […] с представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес в съответствие с член 18, параграф 5 от Регламент[а за ЕМП]“. От това Комисията заключава в съображение 5 от Решение 2017/1246, че спорната схема за преструктуриране следва да бъде одобрена, което и прави с член 1 от това решение.

168 Съдът обаче вече е постановил, че се смята, че с одобрението си Комисията възприема елементите и мотивите, съдържащи се в спорната схема за преструктуриране, поради което трябва евентуално да отговаря за тях пред съда на Съюза (решение от 18 юни 2024 г., Комисия/ЕСП, C-551/22 P, EU:C:2024:520, т. 96). При това положение следва да се приеме, че причините, поради които ЕСП е приел тази схема, са неразделна част от решението за одобрение и поради това могат да мотивират и това одобрение.

169 Ето защо в точка 576 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно приема, че не може да се изисква от Комисията да представя допълнителна обосновка на одобрението си, тъй като тази обосновка може да е само повторение на вече посоченото в спорната схема за преструктуриране. Освен това в съответствие с член 18, параграф 7 от Регламента за ЕМП Комисията не е длъжна да извършва втори анализ спрямо извършения от ЕСП, а само да одобри или да не одобри решението на последния.

170 Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото и като е взел предвид в точка 577 от обжалваното съдебно решение много краткия срок, в който Комисията е трябвало да одобри спорната схема за преструктуриране. Както бе припомнено в точка 150 от настоящото решение, съгласно постоянната съдебна практика степента на точност на мотивите на едно решение трябва да бъде съразмерна с действителните възможности, техническите условия и сроковете, при които то трябва да бъде прието. Обстоятелствата, в които спорната схема за преструктуриране е приета и одобрена, обаче се характеризират с известна неотложност.

171 От това следва, че Общият съд правилно е приел в точка 578 от обжалваното съдебно решение, че мотивите на Решение 2017/1246 са в съответствие с изискванията, произтичащи от член 296 ДФЕС.

172 На второ място, жалбоподателите поддържат, че в точки 580—583 от това решение Общият съд неправилно е отхвърлил като нов довода им за нарушение на принципите относно делегирането на правомощия, установени в решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7). В това отношение те изтъкват, че в точка 153 от първоинстанционната си жалба вече са изложили този довод.

173 От тази точка в първоинстанционната им жалба обаче следва, че жалбоподателите не се позовават на нарушение на тези принципи относно делегирането на правомощия, а само изтъкват, че Комисията не е мотивирала упражнения от нея контрол върху аспектите на спорната схема за преструктуриране, във връзка с които има свобода на преценка.

174 При това положение следва да се констатира, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че посоченият довод е нов. Ето защо това оплакване трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

175 С оглед на тези съображения твърденията за наличие на второто основание в шестата му част трябва да бъдат отхвърлени изцяло.

B. По първата част от първото основание: нарушение на член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) от Регламента за ЕМП

176 В рамките на първата част от първото основание жалбоподателите изтъкват нарушение на член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) от Регламента за ЕМП. Тази част се подразделя на три оплаквания.

1. Доводи на страните

177 На първо място, жалбоподателите поддържат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точки 133 и 145 от обжалваното съдебно решение е приел, че ликвидните затруднения, пред които е изправена Banco Popular, са обстоятелство, достатъчно да обоснове действието по преструктуриране на тази банка, без да трябва да се проверява предварително дали неизпълнението на задълженията от нейна страна е могло да бъде избегнато чрез извънредно ликвидно улеснение.

178 Противно на постановеното от Общия съд в точки 152, 158 и 165 от това решение, от член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) и параграф 4, буква в) от Регламента за ЕМП във връзка с точка 20 от Насоките на ЕБО от 6 август 2015 г. относно тълкуването на различните обстоятелства, при които за дадена институция се счита, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна, съгласно член 32, параграф 6 от Директива 2014/59 (EBA/GL/2015/07), и с член 41 от Хартата следвало, че при констатация, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен, приоритетно трябва да се отпусне извънредно ликвидно улеснение. Следователно от април 2017 г. ЕСП бил длъжен да насърчи отпускането на извънредно ликвидно улеснение от Централната банка на Испания или от ЕЦБ.

179 На второ място, жалбоподателите изтъкват, че в точки 163—169 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е приел, че твърдяното нарушение на задълженията за поверителност от страна на ЕСП преди приемането на спорната схема за преструктуриране не е релевантно за целите на прилагането на член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) от Регламента за ЕМП. Най-напред Общият съд трябвало да провери как е щяло да се развие положението при липсата на това нарушение. На следващо място, в обжалваното съдебно решение имало противоречие в мотивите, тъй като, от една страна, се посочвало че обжалваният акт трябва да бъде отменен, ако се установи, че нарушението е имало достатъчно отражение, като същевременно, от друга страна, се приемало, че мотивите, довели до преструктурирането, са ирелевантни в това отношение. Освен това в точки 168 и 169 от това решение Общият съд неправилно заключил, че принципът nemo auditur propiam turpitudinem allegans е неприложим, тъй като ЕСП и Комисията не са почерпили права от собственото си неправомерно поведение. Според тях в случая облагата за ЕСП се състои в това, че изявленията на неговата председателка и изтичането

на информация са били пренебрегнати и премълчани. На последно място, съображение 116 от Регламента за ЕМП установявало оборимата презумпция, че нарушението на задължението за поверителност е причината за неизпълнението на задълженията.

180 На трето място, противно на постановеното от Общия съд в точки 173—176 от обжалваното съдебно решение, поради твърдяното нарушение на задължението за поверителност ЕСП и Комисията били длъжни по силата на член 41 от Хартата да действат, за да избегнат вредите, причинени от това нарушение на задължението за поверителност, и следователно да проверят възможността за предоставяне на достатъчно ранен етап на извънредно ликвидно улеснение или за предлагане на други, налагащи по-малко намеса разрешения.

181 ЕСП и Banco Santander изтъкват, че твърденията за наличие на първото основание в първата му част са недопустими, тъй като жалбоподателите само повтарят или възпроизвеждат буквално основанията и доводите, които са изложили пред Общия съд. ЕСП добавя, че що се отнася до облагата, необходима за прилагането на принципа nemo auditur propiam turpitudinem allegans, жалбоподателите изтъкват нов довод. Във всички случаи твърденията за наличие на основанието в първата му част били неоснователни.

182 Комисията и Кралство Испания поддържат, че твърденията за наличие на първото основание в първата му част са неоснователни.

2. Съображения на Съда

а) По допустимостта

183 Що се отнася до възражението за недопустимост, свързано с възпроизвеждане на изложените пред Общия съд доводи, следва да се отбележи, че в рамките на първата част от първото основание жалбоподателите целят да оспорят тълкуването на член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) от Регламента за ЕМП, като същевременно уточняват оспорваните точки от обжалваното съдебно решение и доводите, на които се основава критиката им. Ето защо не може всички твърдения за наличие на това основание в първата му част да бъдат обявени за недопустими.

184 Колкото до твърдението на ЕСП, че жалбоподателите изтъкват нов довод във връзка с прилагането на принципа nemo auditur propiam turpitudinem allegans, доколкото уточняват в какво според тях се изразява облагата, която са извлекли ЕСП и Комисията, достатъчно е да се отбележи, че в жалбата си пред Съда жалбоподателите по същество излагат същите доводи както в жалбата и в репликата си пред първата инстанция.

185 Следователно твърденията за наличие на първото основание в първата му част са допустими.

б) По същество

186 В рамките на първата част от първото основание жалбоподателите по същество твърдят, че причините за ликвидните затруднения на Banco Popular са релевантни за преценката на законосъобразността на спорната схема за преструктуриране с оглед на член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) от Регламента за ЕМП. Те поддържат, че от точки 133, 145, 152, 158, 163—169 и 173—176 от обжалваното съдебно решение следва, че

ЕСП е нарушил както задължението си за поверителност, така и задължението си да се опита да предотврати субектът да стане проблемен, по-специално като насърчи отпускането на Banco Popular на извънредно ликвидно улеснение.

187 В това отношение следва да се припомни, че член 18, параграф 1, първа алинея, букви а)—в) от Регламента за ЕМП предвижда съответно три кумулативни условия за приемането на схема за преструктуриране, а именно, първо, съответният субект да е проблемен или да има вероятност да стане проблемен, второ, предвид моментната обстановка и други важни обстоятелства да няма реална вероятност предприети по отношение на субекта алтернативни мерки от страна на частния сектор да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна, и трето, действието по преструктуриране да е необходимо в обществен интерес.

188 Първата част от първото основание се отнася само до първото от тези условия, а именно съответният субект да е проблемен или да има вероятност да стане проблемен. Що се отнася до това условие, в член 18, параграф 4, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП се уточнява, че даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен, ако той не може или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще няма да може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж.

189 Първо, от липсата на каквото и да било посочване в текста на член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) и параграф 4, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП на обстоятелствата, в резултат на които субектът може да стане проблемен, следва да се направи изводът, че тези разпоредби позволяват да се заключи, че съответният субект е проблемен, независимо от такива евентуални обстоятелства.

190 Отчитането на тези обстоятелства би било несъвместимо и с целите на Регламента за ЕМП, които, както е видно по-специално от съображение 58 от него, са да се поддържа финансовата стабилност, да се осигури непрекъснатост на важните финансови услуги и да се защитят вложителите. Всъщност евентуалните обстоятелства, в резултат от които съответната банка е станала проблемна, не биха могли да попречат на ЕСП да предприеме действие по преструктуриране, при положение че всички условия, предвидени в член 18, параграф 1, първа алинея от този регламент, са изпълнени, тъй като тази банка е проблемна, няма алтернативно разрешение и по-специално преструктурирането е необходимо в обществен интерес.

191 При това положение Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точки 163—166 от обжалваното съдебно решение е приел, че схемата за преструктуриране е надлежно приета, когато предвидените в член 18 от Регламента за ЕМП условия са изпълнени, независимо от мотивите, поради които разглежданият субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен.

192 От това следва също, че Общият съд е могъл да приеме, без да изпадне в противоречие, че спорната схема за преструктуриране е щяла да бъде приета дори ако е било установено, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен вследствие на твърдяното нарушение на задължението за поверителност. Освен това оттук следва, че доводите на жалбоподателите за твърдяно нарушение от страна на Общия съд на принципа nemo auditur propiam turpitudinem allegans трябва да бъдат отхвърлени като неотносими, дори и да се предположи, че ЕСП е извлякъл или е имал намерение да извлече „облага“ по смисъла на този принцип от приемането на спорната схема за преструктуриране.

193 Второ, в текста на член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) и параграф 4, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП също така не се споменава наличието или липсата на алтернативи на преструктурирането.

194 Както по същество отбелязва Общият съд в точки 133, 145 и 147 от обжалваното съдебно решение, за да заключи, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен по смисъла на член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) от този регламент, е достатъчно ЕСП и Комисията да установят ликвидни затруднения като предвидените в член 18, параграф 4, първа алинея, буква в) от посочения регламент. За сметка на това, с оглед на съображенията в точки 189—191 от настоящото решение, единствено фактът, че неизпълнението на задължения е могло евентуално да бъде избегнато в миналото, не може да бъде пречка за това ЕСП и Комисията да заключат, че е налице такава хипотеза.

195 Освен това, що се отнася до твърдяното им задължение в момента, в който предвиждат да приемат схема за преструктуриране на съответния субект, да проверят дали няма други разрешения, освен приемането на такава мярка с цел предотвратяването на неизпълнението на задължения от негова страна, от самия текст на член 18, параграф 1, първа алинея, буква б) от Регламента за ЕМП следва, че тази преценка попада в обхвата на второто условие за приемането на схема за преструктуриране. Съответно евентуалното наличие на алтернативи не би могло да постави под въпрос законосъобразността на такава схема с оглед на първото условие, предвидено в член 18, параграф 1, първа алинея, буква а).

196 При това положение доводът, че Комисията и ЕСП е трябвало на основание член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) и параграф 4, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП да проверят дали няма алтернативи на приемането на спорната схема за преструктуриране и вследствие от това задължение да насърчат отпускането на Banco Popular на извънредно ликвидно улеснение, е неоснователен.

197 Оттук следва, че твърденията за наличие на първото основание в първата му част са неоснователни.

Г. По втората част от първото основание: нарушение на член 18, параграф 1, първа алинея, буква б) от Регламента за ЕМП

198 В рамките на втората част от първото основание жалбоподателите критикуват извода на Общия съд в точки 180—229 от обжалваното съдебно решение относно второто условие за приемане на схема за преструктуриране, предвидено в член 18, параграф 1, първа алинея, буква б) от Регламента за ЕМП.

1. Доводи на страните

199 На първо място, жалбоподателите поддържат, че Общият съд не е изпълнил задължението си за мотивиране, като е приел в точки 182—184 от обжалваното съдебно решение, че доводите им относно отпускането на Banco Popular на допълнително извънредно ликвидно улеснение се основават на чисти спекулации или представляват само предположения. Според жалбоподателите, ако допълнителното извънредно ликвидно улеснение в размер на 6 милиарда евро е било изплатено на Banco Popular, последната е щяла да може да продължи дейността си поне до 21 юни 2017 г.

200 На второ място, обжалваното съдебно решение било опорочено поради непълнота на мотивите, доколкото в точка 194 от него Общият съд приел за установено, че е липсвало време, за да се компенсира недостигът на ликвидност чрез увеличаване на капитала. Всъщност според вътрешните изчисления на Banco Popular увеличението на капитала можело да се извърши за един месец и било обмисляно преди юни 2017 г.

201 Освен това, противно на приетото от Общия съд в точки 200—203 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателите доказали, че увеличението на капитала на Banco Popular е осъществимо и може да разреши проблемите ѝ с ликвидността. В това отношение жалбоподателите поддържат, че Общият съд е преценил явно неправилно и е изопачил текста на писмото на Barclays Bank от 3 юни 2017 г. и писмото на Deutsche Bank от 5 юни 2017 г. Според тях тези писма доказват, че тези две банки са показали действителен ангажимент да осигурят увеличение на капитала. Те считат, че увеличението на капитала е щяло да възстанови доверието на акционерите в Banco Popular, а оттам и да намали или практически да спре изтеглянето на депозити.

202 На трето място, Общият съд изопачил доказателствата, като приел в точка 208 от обжалваното съдебно решение, че доводите на жалбоподателите относно обособяването на активите се основават само на предположения. Всъщност жалбоподателите доказали, че Banco Popular отдавна работи по продажбата на необслужвани активи в недвижими имоти на стойност 6 милиарда евро в рамките на проекта „Sunrise“. Освен това след преструктурирането няколко фонда представили оферти за необслужваните активи в рамките на проекта „Нов Sunrise“, което свидетелствало за наличието на действителен интерес към тези активи.

203 Този интерес се потвърждавал от твърдите оферти, които Banco Popular получила за нестратегически активи. В точка 211 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърлил твърденията им по този въпрос с мотива, че те се основават единствено на медийни публикации. При все това нямало никакво правно основание за отхвърляне на доказателство с мотива, че произтича от медийни публикации.

204 На четвърто място, жалбоподателите изтъкват, че обжалваното съдебно решение е опорочено поради непълнота на мотивите и е резултат от неправилна по същество преценка на фактите, доколкото в точки 223 и 224 от това решение Общият съд е приел, че частната продажба на трето лице не представлява алтернатива на приемането на спорната схема за преструктуриране. Всъщност посочените в жалбата в първоинстанционното производство оферти показвали, че евентуалното придобиване на Banco Popular е породило реален интерес, противно на приетото от Общия съд. Освен това частната продажба се провалила не на 29 май 2017 г., а на 6 юни 2017 г., доколкото ЕСП изискал от заинтересованите лица да представят оферти в срок от шест часа.

205 На пето място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел в точка 229 от обжалваното съдебно решение, че държавните помощи и използването на Фонда противоречат на целите на преструктурирането и че ЕСП не може да задължи дадена държава членка да предостави помощ на определен субект. Всъщност тези помощи били изрично предвидени в член 18, параграф 4, първа алинея, буква г), подточка iii) и параграф 6, буква в), както и в член 19, параграфи 1 и 3 от Регламента за ЕМП. Освен това, макар ЕСП да не можел да задължи държавите членки да предоставят помощ на даден

субект, видно от съображение 52 от този регламент, той все пак имал възможност да предложи предоставянето на помощ или да насърчи използването на Фонда, което е можело да се направи в комбинация с други разрешения.

206 Комисията, ЕСП, Кралство Испания и Banco Santander поддържат, че тези доводи са недопустими, тъй като жалбоподателите само повтарят или възпроизвеждат буквално основанията и доводите, изложени в първоинстанционното производство, без да обясняват по какъв начин Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото.

207 По същество те считат основно, че с доводите, изтъкнати в подкрепа на втората част от първото основание, не може да се докаже, че в точки 182—229 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при анализа на петте алтернативни мерки, изтъкнати от жалбоподателите.

2. Съображения на Съда

208 В рамките на втората част от първото основание жалбоподателите по същество твърдят, че Общият съд не е изпълнил задължението си за мотивиране и/или е изопачил доказателства, като в точки 179—229 от обжалваното съдебно решение е отхвърлил доводите им, че ЕСП е нарушил член 18, параграф 1, първа алинея, буква б) от Регламента за ЕМП.

209 В това отношение следва да се отбележи, че пред Общия съд жалбоподателите поддържат, че противно на установеното от ЕСП в спорната схема за преструктуриране, съществуват поне шест осъществими алтернативни на действието по преструктуриране мерки. С петте оплаквания, изложени в подкрепа на втората част от първото основание, те оспорват изводите на Общия съд съответно относно пет от тези мерки, а именно, първо, допълнително извънредно ликвидно улеснение, второ, увеличение на капитала, трето, обособяване на активите, четвърто, частна продажба на трето лице, и пето, финансиране от Фонда или отпускане на държавна помощ.

210 Що се отнася обаче до първото, второто, третото и четвъртото оплакване, изтъкнати в подкрепа на втората част от първото основание, следва да се отбележи, че с доводите, обобщени в точки 199, 200 и 204 от настоящото решение, жалбоподателите не уточняват защо мотивите в точки 182—184, 194, 223 и 224 от обжалваното съдебно решение не позволяват да се разберат съображенията на Общия съд, а в действителност оспорват правилността на тези съображения и следователно приканват Съда да преразгледа фактически обстоятелства, които вече са изтъкнали пред Общия съд.

211 Съгласно постоянната съдебна практика обаче от член 256, параграф 1 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз следва, че обжалването пред Съда се ограничава само до правни въпроси и поради това само Общият съд е компетентен да установява и преценява релевантните факти и доказателства. Преценката на фактите и на доказателствата, освен в случай на тяхното изопачаване, не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване (решение от 25 януари 2022 г., Комисия/European Food и др., C-638/19 P, EU:C:2022:50, т. 71 и цитираната съдебна практика).

212 Доколкото жалбоподателите се позовават на изопачаване, следва да се отбележи, че с доводите, обобщени в точки 201 и 202 от настоящото решение, те правят такова оплакване само по отношение на констатациите, съдържащи се в точки 200—203 и 208 от обжалваното

съдебно решение. От постоянната съдебна практика следва, че когато твърди, че Общият съд е изопачил доказателства, съгласно член 256 ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и член 168, параграф 1, буква г) от Процедурния правилник жалбоподателят трябва да посочи точно доказателствата, които са изопачени от Общия съд, и да докаже грешките в анализа, които според него са довели Общия съд до това изопачаване. От друга страна, изопачаването трябва ясно да личи от материалите по делото, без да е необходимо да се прибягва до нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствата (вж. в този смисъл решение от 10 ноември 2022 г., Комисия/Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, т. 55 и цитираната съдебна практика).

213 Налага се обаче изводът, че що се отнася до точки 200—203 и 208 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателите само твърдят, че е налице изопачаване, като изтъкват множество приложени към жалбата пред Съда документи, без изобщо да уточняват грешките в анализа, които Общият съд е допуснал при преценката си. Освен това, що се отнася до откъсите от документите, цитирани в точки 200—203 от това решение, следва да се констатира, че те далеч не разкриват явно изопачаване, а напротив, потвърждават направения от Общия съд извод относно липсата на твърд ангажимент от страна на съответните банки. Ето защо се оказва, че жалбоподателите искат по същество Съдът да направи нова преценка на фактите и доказателствата. Поради това тези доводи трябва да бъдат отхвърлени като недопустими.

214 Освен това, що се отнася до доводите, обобщени в точка 203 от настоящото решение, критиката по отношение на точка 211 от обжалваното съдебно решение произтича от явно неправилно тълкуване на тази точка. Всъщност, видно от тази точка, в нея Общият съд уточнява причините, поради които счита, че продажбите на активи, до които се отнасят медийните публикации, според него не могат да възпрепятстват неизпълнението на задължения от страна на Banco Popular, без обаче да приема, че по принцип медийните публикации не могат да бъдат взети предвид като доказателства.

215 Що се отнася до петото оплакване, насочено срещу точка 229 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателите поддържат, от една страна, че финансирането от Фонда е представлявало алтернативна мярка по смисъла на член 18, параграф 1, първа алинея, буква б) от Регламента за ЕМП. Общият съд обаче отхвърля тези доводи не в точка 229 от това решение, а в точка 227 от него, като изтъква като мотив, който не е оспорен от жалбоподателите в жалбата пред Съда, че съгласно член 76, параграф 1, буква б) от посочения регламент ЕСП може да използва финансиране от Фонда само в рамките на действие по преструктуриране. В подкрепа на това тълкуване е член 18, параграф 6, буква в) и член 19, параграф 3 от посочения регламент, които уточняват условията за използване на Фонда в схема за преструктуриране и поради това предполагат да е изпълнено условието по член 18, параграф 1, първа алинея, буква б). Ето защо финансирането от Фонда не може да се счита за алтернатива на преструктурирането по смисъла на последната разпоредба. В тези съображения не е допусната грешка при прилагане на правото.

216 От друга страна, жалбоподателите твърдят, че ЕСП е можел да „предложи“ на Кралство Испания да предостави на Banco Popular държавна помощ. Този довод обаче не поставя под въпрос извода на Общия съд в точка 228 от обжалваното съдебно решение, че нито ЕСП, нито Комисията са в състояние да задължат държава членка да предостави помощ на даден субект.

217 Освен това, както по същество правилно приема Общият съд в точка 229 от обжалваното съдебно решение, да се смята, както жалбоподателите, че отпускането на държавна помощ би могло да бъде „алтернатива“ по смисъла на член 18, параграф 1, първа алинея, буква б) от Регламента за ЕМП, би било в противоречие с целта на преструктурирането, посочена в член 14, параграф 2, буква в) от този регламент, който уточнява, че следва да се защитят публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа. Подобна „алтернатива“ би била несъвместима и с обстоятелството, че съгласно член 18, параграф 4, първа алинея, буква г) от посочения регламент предоставянето на извънредна публична финансова подкрепа по принцип води до това да се счита, че съответният субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен.

218 Ето защо петото оплакване от втората част от първото основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

219 Оттук следва, че твърденията за наличие на първото основание във втората му част са частично недопустими и частично неоснователни.

Д. По третата част от първото основание: нарушение на член 18, параграф 1, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП

220 В рамките на третата част от първото основание жалбоподателите изтъкват нарушение на член 18, параграф 1, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП. Тя се подразделя на три оплаквания.

1. Доводи на страните

221 На първо място, жалбоподателите поддържат, че противно на постановеното от Общия съд в точки 243—245 и 247 от обжалваното съдебно решение, интересите на акционерите и кредиторите трябва да бъдат претеглени спрямо обществения интерес, за да се сведат до минимум разходите за преструктурирането и да се избегне „излишната загуба на стойност“ по смисъла на член 14, параграф 2, втора алинея от Регламента за ЕМП. Те считат, че това изискване за пропорционалност произтича както от разпоредбите на Регламента за ЕМП, а именно от член 18, параграф 1, първа алинея, буква в) във връзка с член 18, параграф 5, член 6, параграф 3, буква б), член 14 и член 15, параграф 2 във връзка със съображения 45 и 46 от този регламент, така и от членове 17 и 52 от Хартата и от член 1 от Първия допълнителен протокол към ЕКПЧ.

222 Според жалбоподателите така изискваното претегляне трябва да се извърши не само по отношение на сценария за ликвидация, но и по отношение на други разрешения. Общият съд обаче не се съобразил с тези изисквания, като приел, че продажбата на Banco Popular е най-доброто разрешение, без да анализира други.

223 На второ място, те считат, че в точки 253 и 254 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е приел, че Banco Popular не е била дискриминирана в сравнение с италианските кредитни институции, за които, от една страна, Комисията е одобрила предоставянето на държавна помощ, и от друга страна, ЕСП е отказал да приеме схема за преструктуриране. Противно на приетото от Общия съд в точки 253 и 254 от обжалваното съдебно решение, предоставянето на такава помощ било релевантно за прилагането на

член 18, параграф 1, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП. Освен това различното третиране не можело да бъде обосновано с мотива, че противно на Banco Popular, посочените институции не са изпълнявали критични функции.

224 На трето място, в точка 261 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно отхвърлил като късно представен и недопустим довода им, че процедурата по продажба е непропорционална. Всъщност в подадената от тях в първоинстанционното производство реплика те обосновали представянето на този довод с публикуването на нова документация относно посочената процедура след подаването на жалбата в първоинстанционното производство.

225 Комисията, ЕСП и Banco Santander поддържат, че твърденията за наличие на първото основание в третата му част са недопустими, тъй като жалбоподателите само повтарят или възпроизвеждат буквално вече изложени пред Общия съд основания и доводи. Във всички случаи твърденията за наличие на това основание в третата му част били неоснователни.

226 Кралство Испания поддържа, че твърденията за наличие на основанието в тази му част са неоснователни.

2. Съображения на Съда

227 Що се отнася до допустимостта на твърденията за наличие на първото основание в третата му част, Комисията, ЕСП и Banco Santander неправилно поддържат, че жалбоподателите само повтарят вече изложените пред Общия съд доводи. Всъщност в рамките на трите оплаквания от тази част жалбоподателите оспорват по-специално правилността на тълкуването и прилагането от Общия съд на член 18, параграф 1, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП и на принципа на пропорционалност, като същевременно уточняват критикуваните точки от обжалваното съдебно решение, както и доводите, на които се основават.

228 По същество жалбоподателите оспорват, на първо място, точки 243—245 и 247 от обжалваното съдебно решение. Те поддържат основно, че при прилагането на член 18, параграф 1, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП ЕСП е длъжен да претегли интересите на акционерите и кредиторите спрямо обществения интерес, за да се сведат до минимум разходите за преструктурирането и да се избегне излишната загуба на стойност. Според жалбоподателите така изискваното претегляне трябва да се извърши не само по отношение на сценария за ликвидация, но и по отношение на други разрешения.

229 Тези доводи не могат да бъдат приети.

230 Член 18, параграф 1, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП предвижда, че предприемането на действието по преструктуриране трябва да е необходимо в обществен интерес, което съгласно параграф 5 от този член е така, ако действието е необходимо за постигането и съответства на една или повече от посочените в член 14 от този регламент цели на преструктурирането. От текста на член 18, параграф 1, първа алинея, буква в) ясно личи, че не е необходимо да се вземат предвид алтернативи на преструктурирането и ликвидацията на съответния субект, което се потвърждава от контекста, в който се вписва последната разпоредба.

231 Всъщност, както бе припомнено в точка 187 от настоящото решение, член 18, параграф 1, първа алинея, букви а)—в) от Регламента за ЕМП предвижда три кумулативни условия за приемането на схема за преструктуриране, като последното условие се отнася до необходимостта от действието по преструктуриране в обществен интерес, а второто се отнася именно до липсата на алтернативи на преструктурирането и на ликвидацията. Ето защо именно в рамките на проверката на второто от тези условия, предвидено в член 18, параграф 1, първа алинея, буква б) от този регламент, следва да се разгледа дали съществуват алтернативи на преструктурирането и ликвидацията.

232 Що се отнася до отчитането на интересите на акционерите и кредиторите, следва да се отбележи, че макар съгласно член 18, параграф 1, първа алинея, буква в) и параграф 5 от посочения регламент при разглеждането на третото условие, свързано с обществения интерес, да трябва да се вземат предвид целите на преструктурирането, посочени в член 14, параграф 2, първа алинея от него, все пак трябва да се констатира, че защитата на интересите на акционерите и кредиторите не е сред тези цели, нито впрочем ограничаването на разходите за преструктуриране или предотвратяването на излишната загуба на стойност. Всъщност, макар съгласно втората алинея от тази разпоредба ЕСП, Съветът, Комисията, и когато е приложимо, националните органи за преструктуриране, да трябва да се стремят да вземат предвид последните два аспекта при преследването на целите на преструктурирането, посочени в член 14, параграф 1, първа алинея от същия регламент, тези органи нямат такова задължение за резултат, що се отнася до защитата на интересите на акционерите и кредиторите.

233 Освен това Общият съд правилно подчертава в точка 246 от обжалваното съдебно решение, че „излишната загуба на стойност“ по смисъла на член 14, параграф 2, втора алинея от Регламента за ЕМП не се отнася само до имуществените интереси на акционерите и на притежателите на капиталови инструменти на субекта, а и до тези на неговите вложители, служители и други кредитори. По-специално от самия текст на тази втора алинея следва, че ЕСП и Комисията трябва само да се стремят да сведат до минимум разходите за преструктурирането и да избегнат излишната загуба на стойност, освен ако това не се изисква за постигането на посочените цели.

234 При това положение Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 243 от обжалваното съдебно решение е приел, че прилагането на условието за преструктуриране, предвидено в член 18, параграф 1, първа алинея, буква в) от този регламент, не изисква специално претегляне на обществения интерес от преструктуриране на съответния субект и правата на акционерите и кредиторите.

235 Противно на поддържаното от жалбоподателите, необходимостта да се вземат предвид единствено частните интереси на акционерите и кредиторите, не се налага и с оглед на принципа на пропорционалност, както е установен в разпоредбите на Регламента за ЕМП, посочени в точка 221 от настоящото решение, нито с оглед на член 17 и член 52, параграф 1 от Хартата.

236 Всъщност, що се отнася до спазването на принципа на пропорционалност, от постоянната практика на Съда следва, че целта от общ интерес не може да се преследва, без да се отчете фактът, че тя трябва да бъде съвместена с основните права, които се засягат от мярката, при това като се постигне баланс между, от една страна, целта от общ интерес и от друга страна, разглежданите права (вж. в този смисъл решения от 8 декември 2022 г., Orde van Vlaamse Balies и др., C-694/20, EU:C:2022:963, т. 41 и цитираната съдебна практика, и от 23 март

2023 г., Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Изключение от принципа ne bis in idem), C-365/21, EU:C:2023:236, т. 59). Както обаче бе посочено в точка 233 от настоящото решение, правата на акционерите и кредиторите не са единствените права, които трябва да бъдат взети предвид в контекста на преструктурирането.

237 Следователно първото оплакване, изтъкнато в подкрепа на третата част от първото основание, трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

238 Що се отнася до второто оплакване, а именно за твърдяна дискриминация на Banco Popular в сравнение с италианските кредитни институции, на които били отпуснати държавни помощи, при положение че не изпълняват критични функции, от една страна, от съображенията в точки 230 и 231 от настоящото решение следва, че наличието на евентуални алтернативи е ирелевантно за преценката на условието, предвидено в член 18, параграф 1, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП, но попада в обхвата на член 18, параграф 1, първа алинея, буква б). Съответно Общият съд правилно е приел в точка 253 от обжалваното съдебно решение, че твърденията за наличие на алтернативи нямат никаква връзка с изпълнението на критерия за обществения интерес.

239 От друга страна, доколкото жалбоподателите поддържат, че дискриминацията на Banco Popular спрямо италианските кредитни институции не може да бъде обоснована с факта, че тези кредитни институции не изпълняват критични функции, доводите им се основават на явно неправилно тълкуване на точка 254 от обжалваното съдебно решение. Всъщност съгласно данните в тази точка ЕСП се е основал не само на липсата на критични функции на посочените кредитни институции, но и на съображението, че ликвидацията им няма да има значителни отрицателни последици за финансовата стабилност. Съответно се оказва, че ЕСП се е основал именно на критерия, предвиден в член 18, параграф 1, първа алинея, буква в) и параграф 5 от Регламента за ЕМП, който може да обоснове различното третиране.

240 В рамките на третото си оплакване жалбоподателите поддържат, че в точка 261 от това решение Общият съд неправилно е отхвърлил като късно изложен довода им за непропорционалност на процедурата за продажба, при положение че в подадената от тях в първоинстанционното производство реплика те са обосновали представянето му с публикуването на нова документация за тази процедура.

241 В това отношение несъмнено от съвместното тълкуване на точки 1, 47 и 48 от тази реплика следва, че доводите на жалбоподателите за нередовност на процедурата за продажба, се основават отчасти на документи, които не са били на разположение към момента на подаване на първоинстанционната жалба.

242 Само по себе си обаче това обстоятелство не може да докаже, че в точка 261 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е приел, че жалбоподателите не са успели да обосноват защо не са оспорили редовността на процедурата за продажба в жалбата си в първоинстанционното производство.

243 Всъщност, доколкото посочените доводи се основават и на документи, налични към момента на подаване на тази жалба, жалбоподателите е трябвало да обосноват защо обстоятелството, че не са разполагали с тези публикувани впоследствие документи, им е попречило още в този момент да оспорят разглежданата нередовност, като след това доразвият доводите си въз основа на последните документи.

244 Налага се обаче изводът, че и на етапа на настоящото производство по обжалване жалбоподателите не представят такива доказателства.

245 Оттук следва, че третото оплакване от третата част от първото основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно, а оттам и че твърденията за наличие на първото основание в тази му част трябва да бъдат отхвърлени в тяхната цялост.

Е. По първата, втората, третата и четвъртата част от второто основание: нарушение на член 20 от Регламента за ЕМП

246 С първата, втората, третата и четвъртата част от второто основание жалбоподателите изтъкват грешки при прилагане на правото, които Общият съд е допуснал при тълкуването и прилагането на член 20 от Регламента за ЕМП във връзка с оценки 1 и 2.

247 Като начало следва да се припомни, че съгласно член 20, параграф 1 от Регламента за ЕМП, преди да вземе решение за предприемане на действие по преструктуриране или за упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, ЕСП гарантира, че активите и задълженията на съответния субект се оценяват справедливо, консервативно и реалистично от независимо лице.

248 Що се отнася до тази оценка, в член 20, параграфи 2, 3, 10 и 11 се прави разграничение между окончателните оценки, а именно тези, които отговарят на всички изисквания, определени в параграфи 1 и 4—9 от него, и временните оценки, които не отговарят на всички тези изисквания. Въпреки това съгласно член 20, параграф 13 от Регламента за ЕМП временната оценка, извършена в съответствие с член 20, параграфи 10 и 11 от този регламент, е валидно основание за ЕСП да вземе решение за предприемане на действия по преструктуриране или във връзка с упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

249 В случая оценки 1 и 2 са приети като временни оценки. Оценка 1, приета от ЕСП на 5 юни 2017 г. на основание член 20, параграф 5, буква а) от този регламент, има за цел да предостави на този орган данни с цел да се определи дали са изпълнени условията по член 18, параграф 1, първа алинея от посочения регламент за започване на процедура по преструктуриране.

250 На 6 юни 2017 г. Deloitte представя на ЕСП оценка 2. Тази оценка има за цел да се извършат оценките, предвидени в член 20, параграф 4, параграф 5, буква е) и параграф 9 от този регламент.

251 Същия ден ЕЦБ, след консултация с ЕСП, извършва оценка на първото условие за преструктуриране, отнасящо се до това дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна, в съответствие с член 18, параграф 1, първа алинея от посочения регламент.

252 С първата, втората и третата част от второто основание жалбоподателите по същество твърдят, че оценки 1 и 2 не отговарят на изискванията, предвидени в член 20, параграфи 1, 4, 5, 7 и 9 от Регламента за ЕМП, противно на постановеното от Общия съд в обжалваното съдебно решение. В рамките на четвъртата част от това основание, отнасяща се до нарушение на член 20, параграфи 10 и 11 от този регламент, жалбоподателите поддържат по

същество, че временните оценки могат да бъдат валидно основание за предприемане на действие по преструктурирането само ако след тях е извършена последваща окончателна оценка.

1. По първата част от второто основание

253 В рамките на първата част от второто основание жалбоподателите изтъкват, че противно на постановеното от Общия съд, оценки 1 и 2 не отговарят на изискванията по член 20, параграфи 1 и 4 от Регламента за ЕМП.

а) Доводи на страните

254 По първото оплакване жалбоподателите поддържат, че предвид резервите, изразени в оценки 1 и 2, те не могат да се считат за реалистични, консервативни и справедливи. Що се отнася до оценка 1, Общият съд неправилно приел в точки 347 и 294 от обжалваното съдебно решение, че тя е била обезсилена от оценката на ЕЦБ за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна. Всъщност ЕСП не можел да делегира посочената оценка на ЕЦБ. Що се отнася до оценка 2, те изтъкват противоречие между, от една страна, припомнянето от Общия съд в точка 353 от това решение, че оценката трябва да се основава на справедливи, разумни и реалистични допускания, и от друга страна, извода му в точка 357 от него, че тези изисквания са изпълнени независимо от изразените от Deloitte резерви.

255 Второто оплакване е свързано с нарушение на член 20, параграфи 1 и 4 от Регламента за ЕМП във връзка с уточненията в член 8 от проекта за регулаторни технически стандарти. Противно на постановеното от Общия съд в точки 359 и 360 от обжалваното съдебно решение, от тези разпоредби на Регламента за ЕМП следвало, че дори при временните оценки оценката трябвало да се отнася до всички елементи на актива и пасива на съответния субект.

256 По третото си оплакване жалбоподателите изтъкват, че в точка 392 от това решение Общият съд неправилно е заключил, че дадената в оценка 2 оценка на някои активи не представлява подценяване, противоречащо на член 20, параграф 1 от този регламент. Що се отнася до заемите и вземанията, споменати в точки 370 и 371 от посоченото съдебно решение, те твърдят, че член 8 от проекта за регулаторни технически стандарти се прилага само за активи, които изискват особено внимание при оценката. Колкото до точки 378 и 379 от същото решение, жалбоподателите поддържат, че разликата в стойността на данъчните активи, възприета, от една страна, в оценка 2, и от друга страна, в изчисленията на Banco Santander след преструктурирането, не може да бъде обоснована с отрицателните данъчни основи. В точки 386 и 387 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно приел, че определянето на нулева стойност на търговското предприятие е обосновано, при положение че Banco Popular продължила дейностите си като отделен от Banco Santander субект до 4 октомври 2018 г. Освен това, що се отнася до отражението на слабите резултати на Banco Popular върху стойността на нематериалните активи, мотивите в обжалваното съдебно решение били чисто спекулативни.

257 По четвъртото си оплакване жалбоподателите поддържат, че широкият диапазон на стойностите, възприет от Deloitte в оценка 2, е неконсервативен, несправедлив и нереалистичен. В това отношение Общият съд неправилно отбелязал в точка 396 от

обжалваното съдебно решение, че жалбоподателите са оспорили достоверността на този диапазон, без да изтъкнат нито един конкретен довод. Освен това, макар член 2, параграф 3 от проекта за регулаторни технически стандарти да позволявал представянето на оценка под формата на диапазони на стойност, широкият диапазон на стойностите на Deloitte не можел да отговаря на критерия за консервативна, справедлива и реалистична оценка.

258 По петото си оплакване жалбоподателите твърдят, че в точки 404—409 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е отхвърлил доводите им, с които се оспорва изчисляването на стойността на нетния актив в оценки 1 и 2 и оценката на ЕЦБ за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна. Доколкото с тези две оценки била прогнозирана стойността на Banco Popular, те били сходни, независимо от разликата в техните цели и правни основания. Освен това по причините, изтъкнати в рамките на първото им оплакване, обобщени в точка 254 от настоящото решение, Общият съд неправилно приел, че оценка 1 е обезсилена с оценката на ЕЦБ. Що се отнася до противоречията между оценка 2 и посочената оценка на ЕЦБ, било без значение дали се използва икономическа или счетоводна стойност, тъй като оценка 2 съдържала изчисления относно необслужваните активи, които противоречели на тези в оценката на ЕЦБ за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна. Във всеки случай отрицателната стойност, възприета в оценка 2, означавала, че Banco Popular е била неплатежоспособна, което явно противоречало на оценката на ЕЦБ.

259 Според Комисията и Banco Santander твърденията за наличие на второто основание в първата му част са недопустими, тъй като жалбоподателите само възпроизвеждат доводите, които вече са изложили пред Общия съд. Във всички случаи твърденията за наличие на основанието в първата му част били неоснователни.

260 ЕСП и Кралство Испания поддържат, че твърденията за наличие на основанието в тази му част са неоснователни.

б) Съображения на Съда

261 Що се отнася до повдигнатото от Комисията и Banco Santander възражение за недопустимост, следва да се отбележи, че с първата част от второто основание жалбоподателите по същество целят да оспорят тълкуването от Общия съд на член 20, параграфи 1 и 4 от Регламента за ЕМП. Освен това жалбата пред Съда съдържа точни указания относно критикуваните точки от обжалваното съдебно решение, както и относно доводите, на които се основава критиката им. При това положение твърденията за наличие на това основание в първата му част не може да бъдат обявени за недопустими.

262 По съществото жалбоподателят излага пет оплаквания в подкрепа на първата част от второто основание.

1) По първото оплакване

263 По първото оплакване жалбоподателите критикуват точки 347 и 357 от обжалваното съдебно решение, с мотива, че изразените в оценки 1 и 2 резерви относно надеждността и пълнотата на проверената информация, както и точността на изразените резултати, можело да означават, че тези оценки не са справедливи, консервативни и реалистични.

264 Що се отнася до оценка 1, от точки 296 и 347 от това решение следва, че Общият съд е приел, че тези доводи са неотносими, тъй като тази оценка е била обезсилена с оценката на ЕЦБ за това дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна. Макар жалбоподателите да поддържат, че ЕСП не може да „делегира“ тази оценка на ЕЦБ, те пренебрегват факта, че както Съдът вече е постановил, член 18, параграф 1, втора алинея от Регламента за ЕМП предоставя приоритетна компетентност на ЕЦБ да извършва тази оценка, като се има предвид експертизата, с която разполага като надзорен орган. Всъщност, тъй като в това си качество има достъп до цялата информация на надзорните органи за съответния субект, ЕЦБ най-добре може да определи — с оглед на определението за наличие на проблеми или вероятност от възникването на проблеми, съдържащо се в член 18, параграф 4, първа алинея от този регламент, което се позовава по-специално на елементи, свързани с пруденциалното положение, като например условията по лиценза, размера на актива спрямо този на пасива или настоящата или бъдеща задлъжнялост — дали това условие е изпълнено (решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 62). В случая е важно да се добави, че оценката на ЕЦБ за това дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна, се основава и на по-нови данни от оценка 1.

265 От това следва, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точки 294—296 и 347 от обжалваното съдебно решение е приел, че оценката на ЕЦБ за това дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна, е обезсилила оценка 1, отнасяща се до същия въпрос.

266 Що се отнася до оценка 2, следва да се констатира, че доводите на жалбоподателите се основават на явно неправилно тълкуване на точка 353 от обжалваното съдебно решение. Противно на поддържаното от тях, Общият съд не отбелязва само, че оценката на съответния субект трябва да се основава на справедливи, разумни и реалистични допускания, а подчертава, че оценителят трябва да вземе предвид и различни фактори и обстоятелства. Съгласно фактическите констатации на Общия съд в точка 356 от това решение обаче оценка 2 се основава на допускания и взема предвид множество фактори, като същевременно се основава на прогнозни оценки и изчисления. Освен това в точка 357 от посоченото съдебно решение той правилно отбелязва, че предвид времевите ограничения и наличната информация известна несигурност и приблизителност са присъщи на всяка временна оценка, извършена съгласно член 20, параграф 10 от Регламента за ЕМП.

267 При това положение следва да се приеме, че в точка 357 от същото съдебно решение Общият съд е приел правилно и без да влиза в противоречие с констатацията в точка 353 от него, че изразените от Deloitte резерви не означават, че оценка 2 не е справедлива, консервативна и реалистична.

268 Ето защо първото оплакване трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

2) По второто оплакване

269 Жалбоподателите поддържат, че противно на постановеното от Общия съд в точки 359 и 360 от обжалваното съдебно решение, от член 20, параграфи 1 и 4 от Регламента за ЕМП, както и от член 8 от проекта за регулаторни технически стандарти следва, че дори временните оценки трябва да включват оценка на всички части на активите и задълженията, без да могат да се съсредоточават върху някои от тези части.

270 В това отношение следва да се отбележи, че член 20, параграф 1 от този регламент предвижда, че активите и задълженията трябва да бъдат оценявани „справедливо, консервативно и реалистично“, без обаче да изисква изчерпателно определяне на всички части на активите и задълженията. Подобно изискване не произтича и от член 20, параграф 4 от посочения регламент, в който само се отбелязва, че „целта на оценката е да се оцени стойността на активите и задълженията“.

271 Както обаче се уточнява в член 20, параграф 10, второ изречение от Регламента за ЕМП, макар при неотложни обстоятелства временната оценка да трябва да включва оценка на активите и задълженията, тя трябва да отговаря на изискването да е справедлива, консервативна и реалистична само доколкото това е практически осъществимо в съответните обстоятелства. Всъщност изчерпателното определяне на всички части на активите и задълженията може да се окаже невъзможно при неотложни обстоятелства, като тези, които характеризират приемането на временните оценки.

272 В същия ред на мисли член 8 от проекта за регулаторни технически стандарти предвижда, че оценителят се съсредоточава върху областите, свързани със значителна несигурност при оценката, което оказва значително въздействие върху цялостната оценка.

273 При това положение в точки 359 и 360 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е приел, че предвид краткото налично време Deloitte е можело да разгледа с категорично предимство наличната информация, като се съсредоточи единствено върху ключовите части от активите и задълженията на Banco Popular, чиято оценка е изключително несигурна.

274 Оттук следва, че второто оплакване трябва да бъде отхвърлено.

3) По третото оплакване

275 Що се отнася до третото оплакване, следва да се припомни, че доколкото ЕСП и Комисията трябва да вземат технически решения и да правят сложни прогнози и преценки при приемането на схемите за преструктуриране, следва да им се признае известна свобода на преценка. Предвид тази свобода на преценка съдебният контрол, който съдът на Съюза трябва да упражни относно правилността на мотивите на дадена схема за преструктуриране, не следва да води до замяна на преценката на ЕСП и Комисията с преценката на съда, а цели да се провери дали това решение не почива на неточни фактически констатации и дали не е опорочено поради явна грешка в преценката или злоупотреба с власт (вж. по аналогия решение от 4 май 2023 г., ЕЦБ/Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, т. 55 и цитираната съдебна практика). Тези принципи се прилагат за оценката на задълженията и активите на банкова институция, както е предвидено в член 20, параграфи 1, 3, 10, 11 и 13 от Регламента за ЕМП, независимо дали се извършва от ЕСП или по негово искане от независим експерт.

276 Що се отнася до кредитите и вземанията, посочени в точки 370 и 371 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателите само отбелязват, че според тях член 8 от проекта за регулаторни технически стандарти се прилага единствено за активи, които изискват особено внимание при оценката. В точка 370 от това решение обаче Общият съд констатира, че кредитите и вземанията са сред посочените в тази разпоредба области, свързани със значителна несигурност и върху които оценителят се съсредоточава по-специално. При все това в жалбата си пред Съда жалбоподателите не изтъкват нито един

довод, с който конкретно да оспорят този извод, а по същество искат от Съда да извърши нова преценка на фактите, което обаче не е в неговите правомощия в производството по обжалване. Ето защо такъв довод е недопустим.

277 Що се отнася до точки 378 и 379 от обжалваното съдебно решение, Общият съд приема, че оценката на активите в данъци, извършена от Banco Santander след преструктурирането на Banco Popular, не може да докаже, че Deloitte ги е подценило. В това отношение той по-специално отбелязва, че стойността, която Banco Santander дава на тези активи, зависи в частност от взаимодействията между Banco Santander и Banco Popular, докато Deloitte е трябвало да определи стойността на различните категории активи не за определен купувач, а за всеки потенциален купувач. Жалбоподателите обаче оспорват правилността на тези изводи от фактическо естество и следователно искат от Съда да извърши нова преценка на фактите, поради което искането им в това отношение трябва да бъде обявено за недопустимо.

278 На последно място, в точки 386 и 387 от това решение Общият съд припомня обясненията на Deloitte относно метода за оценка на нематериалните активи, като същевременно уточнява, че според последното слабите резултати на Banco Popular са индикация за потенциална обезценка на нематериалните активи. В жалбата си пред Съда жалбоподателите оспорват тези изводи и изтъкват твърдения спекулативен характер на последната констатация, като се основават на факти, настъпили след преструктурирането. Оттук следва, че и в този случай жалбоподателите искат от Съда да извърши нова преценка на фактите, което е недопустимо искане в производството по обжалване.

279 Оттук следва, че третото оплакване трябва да бъде отхвърлено като недопустимо.

4) По четвъртото оплакване

280 Що се отнася до диапазона на стойностите, възприет в оценка 2, от точки 395—400 от обжалваното съдебно решение следва, че съгласно предоставените от Deloitte данни разликата в стойностите, възприети за различните сценарии, е обоснована с използвания в тази оценка метод в съответствие с член 2, параграф 3 от проекта за регулаторни технически стандарти.

281 Макар жалбоподателите да поддържат в жалбата си пред Съда, че възприетият диапазон е прекалено широк, за да може да се счита за консервативен, справедлив и реалистичен, те признават, че избраният метод за оценка е в съответствие с тази разпоредба. Поради това те отново искат от Съда да извърши нова преценка на фактите, което е недопустимо искане в производството по обжалване.

282 Следователно четвъртото оплакване е недопустимо.

5) По петото оплакване

283 В рамките на петото оплакване жалбоподателите твърдят, че в точки 404—409 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е отхвърлил доводите им за наличие на противоречие между възприетата в оценка 2 стойност на активите, която се

намира в диапазона между 1,3 милиарда евро и по-малко от 8,2 милиарда евро, и оценка 1, както и оценката на ЕЦБ за това дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна, в която е направен извод за платежоспособност на Banco Popular.

284 На първо място, те поддържат по същество, че обстоятелството, че както ЕСП, така и Deloitte са извършили оценка на Banco Popular, само по себе си е достатъчно, за да бъдат сходни оценки 1 и 2, независимо от разликата между тях от гледна точка на преследваната цел и правното основание.

285 Общият съд правилно е приел в точка 406 от обжалваното съдебно решение, че различните цели, преследвани с оценки 1 и 2, предполагат, че тези оценки трябва да се основават на различни критерии за оценяване, определени в проекта за регулаторни технически стандарти на ЕБО. Общият съд припомня по-специално че съгласно този проект за регулаторни технически стандарти с оценка 1 се цели главно да се определи дали общата стойност на частите от активите на субекта надхвърля частите на задълженията му, тоест счетоводната му платежоспособност, докато оценка 2 трябва да се основе на икономическата, а не на счетоводната стойност на субекта.

286 Предвид тези разлики Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил довода за твърдяно противоречие между тези оценки.

287 На второ място, с оглед на съображенията, изложени в точка 264 от настоящото решение, Общият съд правилно е приел, че оценката на ЕЦБ за това дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна, е обезсилила оценка 1 в частта ѝ относно същия въпрос.

288 На трето място, що се отнася до твърдените противоречия между оценка 2 и оценката на ЕЦБ, жалбоподателите не оспорват констатацията в точка 409 от обжалваното съдебно решение, че оценка 2 трябва да вземе предвид икономическата, а не счетоводната стойност на Banco Popular, което изключва наличието на явно противоречие между възприетата в тази оценка отрицателна икономическа стойност и констатацията по-специално в оценката на ЕЦБ, че Banco Popular е платежоспособна.

289 Освен това при липсата на каквото и да било уточнение относно твърдените противоречия при изчисляването на необслужваните активи доводът за наличие на такива противоречия не е достатъчен, за да се установи допусната от Общия съд грешка при прилагане на правото.

290 Оттук следва, че петото оплакване, а оттам и твърденията за наличие на второто основание в първата му част като цяло трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

2. По втората част от второто основание: нарушение на член 20, параграф 5 от Регламента за ЕМП

291 В рамките на втората част от второто основание жалбоподателите упрекват Общия съд, че е допуснал няколко грешки при прилагане на правото при проверката на съответствието на оценки 1 и 2 с член 20, параграф 5 от Регламента за ЕМП.

а) Доводи на страните

292 Първо, жалбоподателите изтъкват, че противно на постановеното от Общия съд в точки 292 и 293 от обжалваното съдебно решение, анализът, предвиден в член 20, параграф 5, буква а) от Регламента за ЕМП, трябва да бъде извършен от независимо лице, а не от ЕСП. Второ, в точка 298 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно констатирал, че жалбоподателите не са изтъкнали доводи във връзка с член 20, параграф 5, буква в) от този регламент, при положение че в репликата си в първоинстанционното производство поддържали, че в тези оценки не била анализирана посочената в последната разпоредба цел. Трето, в точки 299 и 301 от обжалваното съдебно решение Общият съд приел без никакви доказателства или мотиви, че оценка 2 включва анализа, предвиден в член 20, параграф 5, букви б), е) и ж) от посочения регламент.

293 Banco Santander повдига възражение за недопустимост на твърденията за наличие на второто основание във втората му част, тъй като жалбоподателите само възпроизвеждат доводите, които вече са изложили пред Общия съд. Във всички случаи твърденията за наличие на второто основание в тази му част били неоснователни.

294 Комисията, ЕСП и Кралство Испания поддържат, че твърденията за наличие на това основание във втората му част са неоснователни.

б) Съображения на Съда

1) По допустимостта

295 Що се отнася до повдигнатото от Banco Santander възражение за недопустимост, следва да се отбележи, че в рамките на втората част от второто основание жалбоподателите целят да оспорят тълкуването от Общия съд на член 20, параграф 5 от Регламента за ЕМП, като същевременно уточняват оспорваните точки от обжалваното съдебно решение и доводите, на които се основава критиката им. Ето защо не може всички твърдения за наличие на това основание във втората му част да бъдат обявени за недопустими.

296 Въпреки това, що се отнася до третото изтъкнато в подкрепа на тази част оплакване, Общият съд констатира, като се основава на спорната схема за преструктуриране и на доклада на Deloitte, че при анализа си последното е взело предвид целите, предвидени в член 20, параграф 5, букви б), е) и ж) от този регламент. Макар понастоящем жалбоподателите да изтъкват липса на анализ на тези цели в оценка 2, те оспорват фактическите изводи на Общия съд, без обаче да се позовават на изопачаване. Поради това третото оплакване от втората част на второто основание е недопустимо.

2) По същество

297 Що се отнася до първото оплакване, следва да се припомни, че член 20, параграф 5 от Регламента за ЕМП уточнява целите, които трябва да преследва оценката на активите и задълженията, предвидена в член 20, параграф 1 от него. Макар последната разпоредба да гласи, че тази оценка трябва да бъде извършена от лице, което е независимо от публични органи, включително ЕСП и националния орган за преструктуриране, и от съответния

субект, член 20, параграф 3 от този регламент изрично предвижда, че когато не е възможно извършването на независима оценка, ЕСП може да направи временна оценка на активите и задълженията.

298 Съответно Общият съд правилно е приел в точки 292 и 293 от обжалваното съдебно решение, че анализът на целта, предвидена в член 20, параграф 5, буква а) от Регламента за ЕМП, невинаги трябва да се извършва от независим експерт.

299 Следователно първото оплакване от втората част от второто основание е неоснователно.

300 Що се отнася до второто оплакване, вярно е, че жалбоподателите основателно оспорват правилността на констатацията в точка 298 от обжалваното съдебно решение, че не са изтъкнали конкретен довод относно целта, посочена в член 20, параграф 5, буква в) от Регламента за ЕМП в жалбата и в репликата си в първоинстанционното производство. Всъщност в последната те действително изтъкват липсата на оценка с оглед на тази цел.

301 Това не променя факта, както отбелязва генералният адвокат в точка 48 от заключението си, че Общият съд все пак не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 302 и 303 от обжалваното съдебно решение, че оценка 1 е в съответствие с разпоредбите на Регламента за ЕМП, като се основава на член 20, параграфи 10 и 11 от този регламент.

302 В това отношение следва да се отбележи, че член 20, параграф 10 от посочения регламент уточнява, че макар в случай на неотложност някои от изискванията за оценка да трябва да бъдат изпълнени, други трябва да бъдат изпълнени само доколкото е възможно. Сред тези два вида изисквания обаче в тази разпоредба не се споменава анализът на целите на оценката, предвидени в член 20, параграф 5 от същия регламент.

303 Освен това член 20, параграф 11 от Регламента за ЕМП изрично предвижда, че оценката, която не отговаря на всички изисквания, установени в член 20, параграф 1 и параграфи 4—9 от него, се счита за временна, докато независимо лице не извърши оценка, която съответства напълно на посочените изисквания. Съгласно член 20, параграф 13 от посочения регламент обаче такава временна оценка е валидно основание за ЕСП да вземе решение за предприемане на действия по преструктуриране. Съответно твърдяното неотчитане на целта, посочена в член 20, параграф 5, буква в) от същия регламент, не води до незаконосъобразност на оценката, а само до това, че тя е временна.

304 Следователно второто оплакване от втората част на второто основание е неотносимо.

305 Оттук следва, че твърденията за наличие на второто основание във втората му част са частично недопустими и частично неоснователни.

3. По третата част от второто основание: нарушение на член 20, параграфи 7 и 9 от Регламента за ЕМП

306 В рамките на третата част от второто основание жалбоподателите изтъкват нарушение на член 20, параграфи 7 и 9 от Регламента за ЕМП. Тази част се подразделя на две оплаквания.

а) Доводи на страните

307 По първото оплакване жалбоподателите поддържат, че в точки 417 и 418 от обжалваното съдебно решение Общият съд е нарушил член 20, параграф 7 от Регламента за ЕМП, като е приел, че изтъкнатите в оценка 2 недостатъци на счетоводните документи не са релевантни, тъй като са посочени в частта от доклада, посветена на анализа на сценария с ликвидация. Въз основа на същата разпоредба обаче в оценка 2 било преценено именно дали инвеститорите са щели да получат по-добро или по-лошо третиране в сценарий с ликвидация.

308 По второто оплакване, отнасящо се до нарушение на член 20, параграф 9 от този регламент, жалбоподателите твърдят, че Общият съд не се е съобразил със самия текст на тази разпоредба, като в точки 421—423 от това решение е постановил, че въпросът за третирането на различните категории акционери и кредитори в сценарий с ликвидация не попада в обхвата на оценка 2, а на оценка 3.

309 Според Banco Santander твърденията за наличие на второто основание в третата му част са недопустими, тъй като жалбоподателите само възпроизвеждат доводите, които вече са изложили пред Общия съд. Във всички случаи твърденията за наличие на второто основание в тази му част били неоснователни.

310 Комисията, ЕСП и Кралство Испания смятат, че твърденията за наличие на това основание в третата му част са неоснователни.

б) Съображения на Съда

311 Що се отнася до възражението за недопустимост, следва да се отбележи, че с третата част от второто основание жалбоподателите изтъкват, че в точки 417 и 418, както и в точки 421—423 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е отхвърлил няколко оплаквания, с които се оспорва съответствието на оценка 2 с член 20, параграфи 7 и 9 от Регламента за ЕМП.

312 Съответно, противно на поддържаното от Banco Santander, жалбоподателите не повтарят само доводите, които са изложили в първоинстанционното производство, и поради това тези доводи са допустими.

313 При все това твърденията за наличие на второто основание в третата му част трябва да бъдат отхвърлени като неотносими.

314 Що се отнася до първото оплакване от тази част, отнасящо се до нарушение на член 20, параграф 7 от Регламента за ЕМП, следва да се отбележи, че критикуваните точки от обжалваното съдебно решение се вписват в анализа на Общия съд, свързан с доводите на жалбоподателите, че оценка 2 трябва да се допълни с актуализиран баланс и с доклад за финансовото състояние на всеки субект, който е част от групата на Banco Popular.

315 За да отхвърли тези доводи обаче, в точки 416—419 от обжалваното съдебно решение Общият съд се основава само за изчерпателност на ирелевантността на представените пред него документи. Всъщност в точка 415 от това решение Общият съд вече е отбелязал, че такова изискване не произтича от член 20, параграф 7 от този регламент. Освен това в точка 414 от същото решение той припомня, че съгласно член 20, параграф 10 от

посочения регламент временна оценка, каквато е оценка 2, трябва да отговаря на изискванията по член 20, параграфи 7 и 9 от същия регламент само доколкото това е практически осъществимо в съответните обстоятелства.

316 Тези съображения, които жалбоподателите не оспорват в производството по обжалване пред Съда, надлежно обосновават отхвърлянето на довода им за нарушение на член 20, параграф 7 от Регламента за ЕМП.

317 Що се отнася до второто оплакване от третата част на второто основание, отнасящо се до нарушение на член 20, параграф 9 от Регламента за ЕМП, жалбоподателите само критикуват точки 421—423 от обжалваното съдебно решение, доколкото в тях Общият съд е приел, че въпросът за третирането на различните категории акционери и кредитори в сценарий с ликвидация не попада в обхвата на оценка 2, а на оценка 3.

318 От точки 420, 421 и 423 in fine от това решение обаче следва, че за да отхвърли довода им за нарушение на член 20, параграф 9 от Регламента за ЕМП, Общият съд се е основал и на констатацията, че оценка 2 е изпълнила произтичащите от тази разпоредба изисквания, доколкото това е било практически осъществимо в съответните обстоятелства в съответствие с член 20, параграф 10 от този регламент. Жалбоподателите обаче не оспорват тази констатация, поради което второто оплакване също е неотносимо.

319 Ето защо твърденията за наличие на второто основание в третата му част следва да бъдат отхвърлени.

4. По четвъртата част от второто основание: нарушение на член 20, параграфи 10 и 11 от Регламента за ЕМП

а) Доводи на страните

320 В рамките на четвъртата част от второто основание жалбоподателите поддържат, че Общият съд е нарушил член 20, параграфи 10 и 11 от Регламента за ЕМП, тъй като в точки 277—284 от обжалваното съдебно решение е постановил, че неприемането на последваща окончателна оценка не може да засегне валидността на спорната схема за преструктуриране.

321 Всъщност съгласно член 20, параграф 13 от този регламент временната оценка трябва да бъде извършена в съответствие с параграфи 10 и 11 от този член, за да бъде валидно основание за вземане на решение за предприемане на действия по преструктуриране, при това преди преструктурирането. От член 20, параграф 11 от посочения регламент обаче следвало, че след временната оценка трябва да се извърши последваща окончателна оценка. В противен случай задължението за извършване на окончателни оценки щяло да бъде ирелевантно.

322 Освен това, макар съгласно член 20, параграф 10 от Регламента за ЕМП изискванията, установени в параграфи 1, 7 и 9 от този член, да трябва да бъдат изпълнени, ако това е практически осъществимо в съответните обстоятелства, тази разпоредба не освобождавала изрично ЕСП от задължението да спазва изискванията, произтичащи от член 20, параграф 5 от този регламент. В този контекст жалбоподателите добавят още, че в

точки 283 и 284 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е отхвърлил твърдението им, че отказът да се приемат окончателни оценки потвърждава неточността на неокончателните варианти на тези оценки.

323 Комисията, ЕСП, Кралство Испания и Banco Santander оспорват основателността на тези доводи.

б) Съображения на Съда

324 В рамките на четвъртата част от второто основание жалбоподателите критикуват точки 277—284 от обжалваното съдебно решение, тъй като според тях временната оценка може да бъде валидно основание за вземане на решение за предприемане на действия по преструктуриране само ако след нея има последваща окончателна оценка.

325 В това отношение несъмнено е вярно, че член 20, параграф 13 от Регламента за ЕМП се отнася до временните оценки, извършени „в съответствие с параграфи 10 и 11 [от този член]“, което показва, че временната оценка трябва да отговаря на предвидените в параграфи 10 и 11 от посочения член условия, за да може да бъде валидно основание за предприемане на действие по преструктуриране. Член 20, параграф 11 от този регламент обаче предвижда, че оценка, която не отговаря на всички изисквания, установени в член 20, параграф 1 и параграфи 4—9, се счита за временна, „докато независимо лице […] не извърши […] [п]оследваща окончателна оценка […] веднага щом е практически осъществимо“. От самия текст, и по-специално от наречието „докато“ следва, че извършването на последваща окончателна оценка не е условие, за да може дадена оценка да се счита за временна.

326 Жалбоподателите неправилно твърдят, че това тълкуване може да лиши от всякакво полезно действие последващата окончателна оценка, предвидена в член 20, параграф 11 от Регламента за ЕМП. Всъщност съгласно тази разпоредба тя има за цел, от една страна, да гарантира, че всички понесени от съответния субект загуби са напълно признати в счетоводните му книги, и от друга страна, да предостави данни за вземането на решение за намаляване на вземанията или за увеличаване на размера на заплатената насрещна престация в съответствие с член 20, параграф 12 от този регламент.

327 Освен това, като се има предвид, че с оглед на тази цел последващата окончателна оценка неминуемо се извършва след приемането на решение за одобряване на схемата за преструктуриране, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика законосъобразността на акта на Съюза трябва да се преценява въз основа на фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемането му (решение от 3 септември 2015 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Комисия, C-398/13 P, EU:C:2015:535, т. 22 и цитираната съдебна практика).

328 Следователно Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 277—284 от обжалваното съдебно решение, че неприемането на последваща окончателна оценка не може да засегне валидността на спорната схема за преструктуриране.

329 Що се отнася до твърдението, че отказът да се приеме последваща окончателна оценка потвърждава неточността на неокончателните варианти, Общият съд правилно отбелязва, че това твърдение е чисто спекулативно и във всеки случай с него се оспорва не липсата на последваща окончателна оценка, а оценка 2.

330 Освен това, макар жалбоподателите да отбелязват, че член 20, параграф 10 от Регламента за ЕМП не се отнася до изискванията, произтичащи от параграф 5 от този член, следва да се отбележи, че този довод се отнася до грешките при прилагане на правото, изтъкнати в рамките на второто оплакване от втората част на второто основание, и трябва да се отхвърли по същите мотиви като изложените в точки 300—303 от настоящото решение.

331 Оттук следва, че твърденията за наличие на това основание в четвъртата му част са неоснователни.

Ж. По третото основание, отнасящо се до искането за обезщетение, свързано с отмяната на спорната схема за преструктуриране и на Решение 2017/1246

332 По третото основание жалбоподателите поддържат, че в точки 590 и 591 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е отхвърлил искането им за обезщетение, свързано с отмяната на спорната схема за преструктуриране и на Решение 2017/1246.

333 Както отбелязва генералният адвокат в точка 60 от заключението си, в това отношение жалбоподателите само указват оспорваните точки от обжалваното съдебно решение и посочват, че поддържат доводите си за незаконосъобразност на тези решения, както и искането си за обезщетение, основано на тази незаконосъобразност, без обаче да уточняват твърдяната допусната от Общия съд грешка при прилагане на правото.

334 При все това, видно от постоянната практика на Съда, припомнена в точка 140 от настоящото решение, жалбата трябва да посочва точно пороците на съдебното решение или определение, чиято отмяна се иска, както и правните доводи, с които по специфичен начин се подкрепя такова искане, тъй като в противен случай жалбата или съответното основание ще бъдат недопустими.

335 При това положение твърденията за наличие на третото основание следва да бъдат обявени за недопустими.

3. По първата част от четвъртото основание: нарушение на задължението за поверителност

336 В рамките на първата част от четвъртото основание жалбоподателите поддържат, че при разглеждането на иска им за извъндоговорна отговорност поради нарушение на задължението за поверителност Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото при тълкуването на член 339 ДФЕС, както и на членове 88 и 91 във връзка със съображение 116 от Регламента за ЕМП. Тази част се подразделя на осем оплаквания.

1. Доводи на страните

337 На първо място, жалбоподателите поддържат, че Общият съд не е спазил изискванията за полагане на дължимата грижа и за предпазливост, произтичащи от членове 88 и 91 във връзка със съображение 116 от Регламента за ЕМП, както и от член 339 ДФЕС, като в точки 613 и 616—618 от обжалваното съдебно решение е приел, че председателката на ЕСП не е нарушила нито принципа на поверителност, нито задължението за професионална тайна по време на интервюто, което е дала на телевизионния канал „Блумберг“. Всъщност по време на това интервю тя потвърдила, че ЕСП наблюдава Banco Popular, противно на това, което би направил действащ разумно и с дължимата грижа административен орган.

338 С оглед на съображение 116 от Регламента за ЕМП обаче следвало да се изходи от принципната постановка, че самата информация, че ЕСП проверява конкретен субект, би могла да породи отрицателни последици за този субект. В това отношение жалбоподателите считат, че предходният отрицателен отзвук за Banco Popular в печата, не само не освобождава ЕСП от отговорността му, а е трябвало да го накара да прояви изключителна предпазливост по отношение на всяко споменаване на Banco Popular. Освен това пазарът тълкувал дадените в посоченото интервю изявления като признак, че може да бъде предприето действие по преструктуриране.

339 На второ място, те изтъкват по същество прилагането на различни правни критерии. При извършената от него проверка относно отговорността на ЕСП Общият съд, в точки 615 и 616 от обжалваното съдебно решение, ограничил обхвата на съображение 116 от Регламента за ЕМП до случаите, в които конкретно е разгласено, че дадена банка ще бъде поставена в режим на преструктуриране. За сметка на това при анализа на правото на изслушване в точки 485—488 от това решение, Общият съд приел, че самото предоставяне на информация за това, че даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен, може да има отрицателни последици.

340 На трето място, в точки 613 и 616 от това решение Общият съд омаловажил значението на изявленията на председателката на ЕСП за положението на Banco Popular, като сравнил тези изявления с предходна статия във вестник „El Confidencial“ от 15 май 2017 г., в която се посочва, че Banco Popular се проверява от ЕЦБ. Посочената в тази статия от вестник проверка от ЕЦБ в качеството ѝ на надзорен орган в банковия сектор обаче по никакъв начин не била сравнима с наблюдение от ЕСП. Освен това публикуването на статия в печатна медия, която не е специализирана в областта на финансите, не било сравнимо с изявленията на председателката на ЕСП в телевизионния канал „Блумберг“. Също така, за разлика от датата на споменатите изявления, датата, на която статията е излязла във вестника, а именно 15 май 2017 г., не била посочена в нито един официален документ като дата, на която са констатирани отливи на депозити или сривове на курса.

341 На четвърто място, що се отнася до статията, публикувана на 31 май 2017 г. от агенция „Ройтерс“, жалбоподателите поддържат, че противно на установеното от Общия съд в точка 625 от обжалваното съдебно решение, посоченото в тази статия изтичане на вътрешна информация оставя впечатлението на пазара, че за Banco Popular ще бъде предприето действие по преструктуриране, независимо от опровержението в последващо прессъобщение на ЕСП. Колкото до съображенията, изложени в точки 627—632 от това решение, те поддържат, че макар в други статии, публикувани на 11 и 15 май 2017 г. във вестник „El Confidencial“, вече да се говори за опасността Banco Popular да изпадне в несъстоятелност, в нито една от тези статии не се споменават източници на Съюза, за

разлика от посочената публикувана от агенция „Ройтерс“ статия. Във всеки случай Общият съд пренебрегнал факта, че била установена връзка между статията, публикувана от агенция „Ройтерс“ на 31 май 2017 г., и изявленията, направени на 23 май 2017 г. от председателката на ЕСП, което предизвикало всеобща паника на пазара.

342 На пето място, жалбоподателите изтъкват, че съображение 116 и член 88 от Регламента за ЕМП установяват оборима презумпция за наличието на причинно-следствена връзка между, от една страна, изявления, изтичане на информация и други съобщения до обществеността, направени в нарушение на задължението за поверителност, и от друга страна, причинената вреда. Съответно в случай на неизпълнение на това задължение тежестта на доказване се обръщала и органите на Съюза трябвало да докажат липсата на такава връзка. В точки 636—641 от обжалваното съдебно решение обаче Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като не взел предвид тази презумпция.

343 На шесто място, жалбоподателите поддържат, че двете вътрешноведомствени електронни писма от 10 и 18 август 2017 г. относно потенциален теч на информация, които са представили пред Общия съд, доказват, че ЕСП не е въвел никакъв ефективен автоматичен механизъм за контрол или предупреждение, що се отнася до такъв теч или до изявленията на неговата председателка. Противно на приетото от Общия съд в точки 644 и 645 от обжалваното съдебно решение, липсата на такъв механизъм била релевантна за преценката дали е налице неизпълнение на задължението за поверителност.

344 На седмо място, в точки 609 и 610 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно не се произнесъл по доводите им относно изтичането на информация към испанските административни органи, от които имало един член в ЕСП.

345 На осмо и последно място, жалбоподателите упрекват Общия съд, че в точки 647—651 от обжалваното съдебно решение е отхвърлил оплакването им относно твърдяното пасивно поведение на ЕСП и на Комисията, с мотива че не са обяснили в какво упрекват Комисията и ЕСП, нито на нарушение на коя разпоредба се позовават, и че ако препращат към доводите, изложени в жалбата за отмяна, те вече са били отхвърлени.

346 В точка 169, подточки ii) и iii) от първоинстанционната си жалба обаче във връзка с изявленията и изтичането на информация от ЕСП и процеса на вземане на решения те изтъкнали нарушение на принципите на добра администрация и на полагане на дължимата грижа, на принципа nemo auditur, на задължението за мотивиране, на принципа на пропорционалност във връзка с член 17 от Хартата, както и на принципа на недопускане на дискриминация. Тези принципи и основни права можели да ангажират извъндоговорната отговорност на ЕСП и Комисията за нарушение на член 88 от Регламента за ЕМП, както и за неполагане на дължимата грижа и липса на предпазливост при прилагането на член 18 от този регламент, тъй като предприели действие по преструктуриране на Banco Popular прибързано, като същевременно допуснали редица неправомерни действия и бездействия, които причинили вреди на жалбоподателите. Жалбоподателите твърдят, че поддържат тези оплаквания, като се позовават на грешките при прилагане на правото, изтъкнати в рамките на първото и второто основание.

347 ЕСП поддържа, че твърденията за наличие на четвъртото основание в първата му част са недопустими, тъй като в рамките на тази част само се повтарят вече изложените в първоинстанционното производство доводи. По същите причини Комисията изтъква

недопустимостта на осмото оплакване, представено в подкрепа на тази част, като същевременно поддържа, че изложените твърдения са общи и неясни, поради което насрещната страна не можела да се защити надлежно.

2. Съображения на Съда

348 Като начало, доколкото ЕСП изтъква, че в рамките на първата част от четвъртото основание само се повтарят вече изложените в първоинстанционното производство доводи, следва да се отбележи, че с тази част жалбата по същество цели да оспори правилността на мотивите на Общия съд по няколко правни въпроса, които са му били поставени във връзка с нарушението на задължението за поверителност от страна на ЕСП и/или на Комисията. Освен това, доколкото тази част съдържа точни указания относно оспорваните точки от обжалваното съдебно решение, не може всички твърдения за наличието ѝ да бъдат обявени за недопустими.

349 В останалата част възраженията за недопустимост се ограничават до някои оплаквания, изтъкнати в подкрепа на първата част от четвъртото основание. Те следва да бъдат разгледани в рамките на анализа на съответното оплакване.

а) По първото, второто и третото оплакване: нарушение на задължението за поверителност

350 В рамките на първото, второто и третото оплакване от първата част на четвъртото основание жалбоподателите поддържат по същество, че точки 611—618 от обжалваното съдебно решение са опорочени поради неправилно тълкуване и прилагане на задължението за поверителност, произтичащо от член 339 ДФЕС, както и от членове 88 и 91 във връзка със съображение 116 от Регламента за ЕМП, предвид изявленията на председателката на ЕСП по време на интервюто, което е дала на телевизионния канал „Блумберг“ на 23 май 2017 г.

351 На първо място, що се отнася до тълкуването на това задължение, жалбоподателите упрекват Общия съд, че не е приел, че само информацията, че ЕСП наблюдава конкретен субект, може да доведе до нарушение на посоченото задължение.

352 Съгласно член 339 ДФЕС членовете на институциите на Съюза, както и длъжностните лица и другите служители на Съюза са длъжни, дори и след като са престанали да изпълняват задълженията си, да не разкриват информация, включена в обхвата на професионалната тайна, в частност информация относно предприятия, техните стопански отношения или факторите за ценообразуване в тях.

353 Колкото до ЕСП, в член 88, параграф 1 от Регламента за ЕМП се предвижда, че по отношение на членовете на ЕСП, и по специално на членовете на персонала на този орган, се прилагат изискванията за професионална тайна съгласно член 339 ДФЕС и съответните разпоредби от законодателството на Съюза. За тази цел за тях се прилага забрана по-специално да разкриват поверителна информация, получена в хода на техните професионални дейности, на което и да е лице или орган, освен ако в частност тази информация се разкрива при упражняването на посочените функции или е в съкратена или

обобщена форма, така че съответните субекти да не могат да бъдат идентифицирани. При все това самият член 88, параграф 1 от Регламента за ЕМП не уточнява какво съставлява поверителна информация.

354 В това отношение в съображение 116 от този регламент се уточнява най-напред, че „информацията относно съдържанието и подробните елементи на плановете за преструктуриране и резултата от всяка оценка на тези планове може да има сериозни последици, по-специално за съответните предприятия“ и че „[т]рябва да се приеме, че всяка информация, предоставена по отношение на решение, преди то да бъде взето, независимо дали се отнася до това дали са изпълнени условията за преструктуриране, до използването на конкретен инструмент или до действие в хода на процедурата, има последици за обществените и частните интереси, засегнати от действието“.

355 По-нататък съгласно това съображение „информацията, че Съветът за преструктуриране и националните органи за преструктуриране проверяват конкретен субект, би могла да е достатъчна за настъпването на отрицателни последици за този субект“ и „[п]оради това е необходимо да се гарантира, че са налице подходящи механизми за запазване на поверителността на такава информация“.

356 Накрая, в това съображение се уточнява така посочената информация, а именно „съдържанието и подробните елементи на плановете за преструктуриране и резултата от всяка оценка, извършена в този контекст“. Тази информация обаче, подобно на посочената в точка 354 от настоящото решение, се отнася до действие по преструктуриране.

357 От това следва, че дори само информацията, че ЕСП и националните органи за преструктуриране проверяват конкретен субект в рамките на или с оглед на процедура или действие по преструктуриране, би могла да доведе до настъпването на отрицателни последици за този субект и поради това трябва да се счита, че попада в обхвата на задължението за поверителност, предвидено в член 88, параграф 1 от Регламента за ЕМП.

358 За сметка на това съображения 15 и 89 от този регламент показват тясната връзка, която съществува между надзорните задачи, възложени в рамките на ЕНМ по-специално на ЕЦБ, и задачата, възложена на ЕСП с Регламента за ЕМП. Оттук следва всъщност, че за да се оптимизира ефективността на ЕМП, ЕСП следва тясно да си сътрудничи с ЕЦБ и останалите органи, оправомощени за целите на надзора над субекти в рамките на ЕНМ, особено във връзка с групи, попадащи в обхвата на консолидирания надзор от страна на ЕЦБ. При това положение член 30, параграф 2 от Регламента за ЕМП предвижда, че по-специално, но не само, на етапите на планиране на преструктурирането, на ранна намеса и на преструктуриране ЕСП и ЕЦБ са длъжни да си сътрудничат тясно и да обменят цялата информация, необходима за изпълнението на техните задачи.

359 Съответно ЕСП е длъжен в същата степен като ЕЦБ да следи развитието на финансовите пазари, и по-специално да упражнява надзор над обхванатите от този регламент институции, за да може намесата му, в случай че дадена кредитна институция е проблемна или има вероятност да стане проблемна, да бъде ефективна и бърза.

360 Следователно единствено информацията, че ЕСП наблюдава съвместно с ЕЦБ дадена кредитна институция, наред с други институции, обхванати от Регламента за ЕМП, по принцип не може да се счита за попадаща в обхвата на задължението за поверителност,

предвидено в член 88, параграф 1 от Регламента за ЕМП, при липсата на допълнителни данни, които да сочат, че ЕСП действа в рамките или с оглед на процедура или действие по преструктуриране.

361 В случая, видно от точки 613 и 615—617 от обжалваното съдебно решение, Общият съд се е основал именно на съображението, че разглежданата информация не се отнася до конкретното положение на съответния субект и/или не може да доведе до това той да бъде асоцииран с процедура или действие по преструктуриране.

362 Всъщност, що се отнася до цитирания в точка 612 от това решение откъс от интервю, в точки 613, 615 и 616 от него Общият съд отбелязва, че предадените изявления имат общ характер, не споменават хипотезата на действие по преструктуриране на Banco Popular, и по-специално не позволяват да се изведе заключение за предстоящо предприемане на такова действие и още по-малко за инструмента за преструктуриране, който ЕСП би могъл да приложи. Що се отнася до другия откъс, цитиран в точка 617 от посоченото решение, Общият съд само отбелязва, че този откъс не се отнася до конкретното положение на Banco Popular.

363 При това положение жалбоподателите неправилно поддържат в рамките на първото и третото оплакване, че Общият съд се е основал на неправилно тълкуване на член 88, параграф 1 във връзка със съображение 116 от Регламента за ЕМП.

364 Освен това трябва да бъде отхвърлено второто оплакване, отнасящо се до твърдяно противоречие в мотивите. Всъщност както в точки 615 и 616, така и в точки 485—488 от обжалваното съдебно решение Общият съд е направил почти идентичен анализ на въпроса дали съответната информация може да разкрие, че Banco Popular би могла да бъде поставена в режим на преструктуриране. При това положение Общият съд се е основал на същия правен критерий, за да разгледа евентуално нарушение на задължението за поверителност.

365 На второ място, що се отнася до прилагането на член 88, параграф 1 във връзка със съображение 116 от Регламента за ЕМП, жалбоподателите критикуват главно преценката на откъса от интервю, цитиран в точка 612 от обжалваното съдебно решение. В този откъс председателката на ЕСП дава следния отговор на въпрос, който се отнася конкретно до положението на Banco Popular:

„Никога не говоря за отделни банки. На екрана на радара ни има повече от една банка и Banco Popular, разбира се, е сред случаите, които наблюдаваме, но не е единственият.“ (Well, I am never talking about individual banks. There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching)“.

366 Жалбоподателите по същество твърдят, че председателката на ЕСП имплицитно е разкрила възможна процедура за преструктуриране на Banco Popular, като е посочила, че споменатият орган в момента наблюдава тази банка.

367 В това отношение следва да се отбележи, че в точка 613 от обжалваното съдебно решение Общият съд се е основал на констатацията, че изявленията, цитирани в точка 612 от това решение и възпроизведени в точка 365 от настоящото решение, не се отнасят до

индивидуална проверка на Banco Popular от страна на ЕСП с оглед на процедура или действие по преструктуриране, а най-общо до надзора „над институциите“, тоест всички институции, над които ЕСП упражнява надзор в сътрудничество с ЕЦБ в контекста на ЕНМ.

368 Доколкото обаче жалбоподателите не изтъкват никакво изопачаване в това отношение, проверката на Съда в рамките на настоящото производство по обжалване трябва да се основе на тази констатация на Общия съд.

369 От това следва, че с оглед на констатациите в точки 358—360 от настоящото решение Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 613 от обжалваното съдебно решение е посочил, че обстоятелството, че Banco Popular, в качеството си на кредитна институция, за която се прилага ЕНМ, е наблюдавана от ЕСП в сътрудничество с ЕЦБ, не е поверителна информация по смисъла на член 339 ДФЕС, както и на членове 88 и 91 във връзка със съображение 116 от Регламента за ЕМП.

370 В този контекст жалбоподателите изтъкват още, от една страна, че председателката на ЕСП е трябвало да прояви изключителна предпазливост, като се имат предвид отрицателните медийни публикации за Banco Popular, и от друга страна, че пазарът тълкувал изявленията в интервюто, дадено на телевизионния канал „Блумберг“ на 23 май 2017 г., като сигнал за възможно действие по преструктуриране на тази банка.

371 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че доколкото в това интервю не е съобщена поверителна информация, тези обстоятелства не позволяват да се заключи, че председателката на ЕСП не е изпълнила задължението за поверителност.

372 Следователно първото, второто и третото оплакване от първата част от четвъртото основание трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

б) По четвъртото оплакване, отнасящо се до твърдяно изтичане на вътрешна информация

373 В рамките на четвъртото оплакване от първата част на четвъртото основание жалбоподателите поддържат, че Общият съд неправилно е приел, че статията, публикувана от агенция „Ройтерс“ на 31 май 2017 г., не може да докаже изтичане на поверителна информация, което да съставлява нарушение на задължението за поверителност от страна на ЕСП и Комисията.

374 В това отношение от точки 619—633 от обжалваното съдебно решение следва, че Общият съд е отхвърлил наличието на нарушение на това задължение с мотива, от една страна, че отразеното в тази статия изтичане на информация се отнася до информация, която или е била опровергана от ЕСП, или вече е била публично достояние. От друга страна, в точки 634—643 от това съдебно решение той констатира, че пред него не е доказано, че ЕСП или Комисията са в основата на изтичането на информация.

375 В рамките на четвъртото оплакване от първата част на четвъртото основание обаче жалбоподателите оспорват само точки 625 и 627—632 от обжалваното съдебно решение. Те поддържат, че противно на приетото от Общия съд в тези точки, изтичането на вътрешна информация, отразено в статията, публикувана от агенция „Ройтерс“ на 31 май 2017 г., навежда на мисълта, че за Banco Popular ще бъде предприето действие по

преструктуриране и че тази информация не е била публично достояние, независимо че други статии по-рано са съдържали същата информация, тъй като в тези други статии не се споменават вътрешни източници на Съюза.

376 За сметка на това жалбоподателите не оспорват констатациите в точки 634—639 от обжалваното съдебно решение, че не са доказали пред Общия съд, че за твърдяното изтичане на вътрешна информация е отговорно длъжностно лице на Комисията или член на персонала на ЕСП.

377 Доколкото въз основа на последните констатации Общият съд е можел да заключи, без да допусне грешка при прилагане на правото, че не е доказано нарушение на задължението за поверителност от страна на Комисията или ЕСП, четвъртото оплакване е неотносимо.

в) По петото, шестото, седмото и осмото оплакване от първата част от четвъртото основание

378 Петото и шестото оплакване от първата част от четвъртото основание се основават на явно неправилно тълкуване на обжалваното съдебно решение.

379 Що се отнася до петото оплакване, следва да се отбележи, че в точки 637—641 от това решение Общият съд изобщо не се е произнесъл по наличието на причинно-следствена връзка между нарушението на задължението за поверителност и причинената вреда, а е разгледал предварителния въпрос дали за нарушението на това задължение, ако се приеме за установено, могат да бъдат подведени под отговорност Комисията или ЕСП.

380 Що се отнася до шестото оплакване, достатъчно е да се отбележи, че в точки 643—645 от посоченото съдебно решение Общият съд е приел, че вътрешното разследване не е релевантно за преценката дали е налице твърдяното неправомерно поведение, причинило вредите, за които се изтъква, че са произтекли от спорната схема за преструктуриране, когато това разследване е проведено след приемането на схемата. За сметка на това Общият съд изобщо не се е произнесъл по релевантността на механизми за контрол или предупреждение, които могат да предотвратят настъпването на такива вреди.

381 В рамките на седмото оплакване се оспорват точки 609 и 610 от обжалваното съдебно решение. В тези точки Общият съд констатира, че освен интервюто на председателката на ЕСП от 23 май 2017 г. и статията, публикувана от агенция „Ройтерс“ на 31 май 2017 г., жалбоподателите не са посочили други евентуални изявления на ЕСП, които според тях нарушават задължението за поверителност.

382 В жалбата си пред Съда жалбоподателите изтъкват „изтичане на информация“ към испанските административни органи, сред които имало член в ЕСП, като само препращат към точки от жалбата и репликата си в първоинстанционното производство. В жалбата си пред Съда обаче те не доказват, че Общият съд е изопачил информацията относно това изтичане, съдържаща се в споменатите жалба и реплика, като не е взел предвид посоченото „изтичане на информация“ като изявления на ЕСП.

383 Следователно седмото оплакване е недопустимо.

384 На последно място, що се отнася до осмото оплакване, в точки 647—650 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля оплакването за твърдяното пасивно поведение на ЕСП и Комисията с мотива, че жалбоподателите не са обяснили в какво ги упрекват, нито мерките, които те е трябвало да вземат, и разпоредбите, установяващи задължение за действие.

385 Макар жалбоподателите да оспорват правилността на тези съображения, трябва да се констатира, че с доводите им, обобщени в точка 346 от настоящото решение, не може да се докаже, че Общият съд е изопачил жалбата им в първоинстанционното производство.

386 С оглед на изложените по-горе съображения твърденията за наличие на четвъртото основание в първата му част са частично недопустими и частично неоснователни.

И. По втората част от четвъртото основание, отнасяща се до наличието на причинно-следствена връзка

387 В рамките на втората част от четвъртото основание жалбоподателите изтъкват, че в точки 653—674 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е приел, че не е налице причинно-следствена връзка между твърдяното нарушение на задължението за поверителност и ликвидните затруднения на Banco Popular.

388 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че Общият съд е разгледал твърдяното наличие на причинно-следствена връзка само при условията на евентуалност, след като е заключил, че не е налице нарушение на задължението за поверителност. Освен това от анализа на първата част от четвъртото основание следва, че всички доводи, с които се оспорва този извод на Общия съд, трябва да бъдат отхвърлени.

389 Следователно твърденията за наличие на четвъртото основание във втората му част са неотносими.

Й. По третата част от четвъртото основание, отнасяща се до искане за обезщетение

390 В рамките на третата част от четвъртото основание жалбоподателите поддържат, че в точки 678—698 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е отхвърлил като недопустимо искането им за обезщетение, свързано с отмяната на оценка 2.

391 В това отношение следва да се отбележи, че това искане е насочено, от една страна, към отмяната на оценка 2, при това независимо от евентуалната отмяна на спорната схема за преструктуриране и на Решение 2017/1246, както и от друга страна, към присъждането на обезщетение във връзка с тази оценка.

392 Що се отнася до първата част от искането, следва да се припомни, че член 20, параграф 15 от Регламента за ЕМП предвижда, че оценка като оценка 2 е неразделна част от схемата за преструктуриране, като същевременно изрично уточнява, че не съществува отделно право на обжалване на такава оценка, но че тя може да бъде обжалвана само заедно с решението на ЕСП. Съответно тази разпоредба отразява постоянната съдебна практика относно обхвата на член 263 ДФЕС, съгласно която междинните мерки, чиято цел е да подготвят окончателното решение, сами по себе си не произвеждат задължително правно действие и

следователно не могат да бъдат предмет на жалба за отмяна, отделна от тази срещу окончателното решение (вж. в този смисъл решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 39 и цитираната съдебна практика).

393 Съответно Общият съд не е допуснал никаква грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил искането като недопустимо в първата му част.

394 Що се отнася до втората част от искането, както отбелязва генералният адвокат в точка 86 от заключението си, Общият съд правилно е отхвърлил искането като недопустимо във втората му част. Всъщност, видно от точки 689—698 от обжалваното съдебно решение, Общият съд приема, че жалбата в първоинстанционното производство не позволява да се установи правното основание на това искане за обезщетение, направено при оспорването на оценка 2, тъй като липсва каквато и да било разбираема връзка между изтъкнатите разпоредби от правото на Съюза и исканото обезщетение.

395 Изложените в подкрепа на жалбата пред Съда доводи обаче също не позволяват да се установи правното основание на това искане.

396 При това положение Общият съд правилно е отхвърлил искането като недопустимо във втората му част.

397 Оттук следва, че твърденията за наличие на четвъртото основание в третата му част трябва да бъдат отхвърлени.

398 След като всички твърдения за наличие на основанията, изложени от жалбоподателите в подкрепа на жалбата им пред Съда, трябва да бъдат отхвърлени, жалбата следва да бъде отхвърлена в нейната цялост.

По съдебните разноски

399 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.

400 Член 138, параграф 1 от този правилник, който по силата на член 184, параграф 1 от него е приложим за производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд, предвижда, че загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

401 Тъй като в случая жалбоподателите са загубили по всички предявени от тях основания, предвид исканията на Комисията, ЕСП и Banco Santander те следва да бъдат осъдени да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Комисията, ЕСП и Banco Santander.

402 Съгласно член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, който по силата на член 184, параграф 1 от него е приложим за производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд, държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

403 Следователно Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда Araceli García Fernández, Faustino González Parra, Fernando Luis Treviño de Las Cuevas, Juan Antonio Galán Alcázar, Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera, Macon SA, Marta Espejel García, Memphis Investments Ltd, Pedro Alcántara de la Herrán Matorras, Pedro José de Jesús Benito Trebbau López, Pedro Regalado Cuadrado Martínez и María Rosario Mari Juan Domingo да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия, Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) и Banco Santander SA.**

3) **Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.**

Подписи